

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PODPREDESEDU SÚDNEHO DVORA

z 24. mája 2022 *

„Odvolanie – Predbežné opatrenie – Inštitucionálne právo – Poslanci Európskeho parlamentu – Výsady a imunity – Zbavenie imunity poslanca Európskeho parlamentu – *Fumus boni iuris* – Nestrannosť spravodajcu pri skúmaní návrhu na zbavenie parlamentnej imunity – Naliehavosť – Európsky zatykač – Zápis o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania – Výkon mandátu poslanca – Rovnováha záujmov“

Vo veci C-629/21 P(R),

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 57 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. októbra 2021,

Carles Puigdemont i Casamajó, bydliskom vo Waterloo (Belgicko),

Antoni Comín i Oliveres, bydliskom vo Waterloo,

Clara Ponsatí i Obiols, bydliskom vo Waterloo,

v zastúpení: P. Bekaert a S. Bekaert, advocaten, a G. Boye a J. Costa i Rosselló, abogados,

odvolatelia,

ďalší účastníci konania:

Európsky parlament, v zastúpení: N. Lorenz, N. Görlitz a J.-C. Puffer, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: S. Centeno Huerta a A. Gavela Llopis, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník v prvostupňovom konaní,

PODPRESEDA SÚDNEHO DVORA,

po vypočutí generálneho advokáta M. Szpunara,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

- 1 Svojím odvolaním pán Carles Puigdemont i Casamajó, pán Antoni Comín i Oliveres a pani Clara Ponsatíová i Obiolsová navrhujú zrušenie uznesenia podpredsedu Všeobecného súdu Európskej únie z 30. júla 2021, Puigdemont i Casamajó a i./Parlament (T-272/21 R, neuverejnené, EU:T:2021:497, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým Všeobecný súd zamietol ich návrh na odklad výkonu rozhodnutí Európskeho parlamentu P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 a P9_TA(2021)0061 z 9. marca 2021 o návrhu na zbavenie ich imunity (spolu ďalej len „sporné rozhodnutia“).
- 2 Svojím vzájomným odvolaním Španielske kráľovstvo navrhuje zrušiť odôvodnenie uvedené v bode 43 napadnutého uznesenia.

Právny rámec

Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV

- 3 Odôvodnenie 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34) znie takto:

„Európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako ‚základný kameň‘ spolupráce v oblasti súdництва.“

- 4 Článok 1 ods. 1 a 2 tohto rámcového rozhodnutia znie takto:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.“

- 5 V článkoch 3 a 4 tohto rámcového rozhodnutia sú uvedené dôvody pre povinné a nepovinné nevykonanie európskeho zatykača.

- 6 Článok 5 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje záruky, ktoré musí vydávajúci členský štát poskytnúť vo zvláštnych prípadoch.

- 7 Článok 11 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 znie takto:

„Ak je vyžiadaná osoba zatknutá, vykonávajúci kompetentný súdny orgán v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi informuje túto osobu o európskom zatykači a jeho obsahu, ako aj o možnom súhlase na odovzdanie vydávajúcemu súdnemu orgánu.“

8 V článku 12 rámcového rozhodnutia sa stanovuje:

„Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu [na zabránenie jej úteku – *neoficiálny preklad*].“

9 V článku 15 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia sa uvádza:

„Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.“

10 Článok 17 ods. 1 až 5 tohto rámcového rozhodnutia znie takto:

„1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.

2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojim odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.

3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžadanej osoby.

4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdnemu orgánu, pričom uvedie dôvody prieťahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.

5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzдание príslušnej osoby boli splnené.“

Rozhodnutie 2007/533/SVV

11 V článku 24 ods. 1 rozhodnutia Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 205, 2007, s. 63) sa stanovuje:

„Pokiaľ sa členský štát domnieva, že uplatňovanie zápisu vloženého v súlade s článkami 26, 32 alebo 36 nie je zlučiteľné s jeho vnútroštátnym právom, jeho medzinárodnými záväzkami alebo dôležitými národnými záujmami, môže dodatočne požiadať o označenie zápisu indikátorom nevykonateľnosti s cieľom upozorniť, že opatrenie, ktoré sa má prijať na základe zápisu, sa nevykoná na jeho území. Indikátor nevykonateľnosti doplní útvar SIRENE členského štátu, ktorý vložil zápis.“

12 Článok 25 tohto rozhodnutia stanovuje:

„1. Ak sa uplatňuje rámcové rozhodnutie [2002/584], indikátorom nevykonateľnosti znemožňujúcim zatknutie sa označí zápis v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania len v prípade, ak justičný orgán príslušný na vykonanie európskeho zatykáacieho rozkazu podľa

vnútroštátneho práva odmietol tento zatýkací rozkaz vykonať na základe dôvodu pre nevykonanie a ak sa požadovalo pridanie indikátora nevykonateľnosti.

2. Na príkaz príslušného justičného orgánu podľa vnútroštátneho práva, a to buď na základe všeobecného pokynu, alebo v konkrétnom prípade, sa však označenie indikátorom nevykonateľnosti môže vyžadovať aj v prípade zápisu v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania, ak je zrejmé, že sa vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu bude musieť odmietnuť.“

13 Článok 26 ods. 1 rozhodnutia 2007/533 znie takto:

„Údaje o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania na základe európskeho zatýkacieho rozkazu alebo hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely vydania sa vkladajú na žiadosť justičného orgánu vydávajúceho členského štátu.“

14 Článok 27 ods. 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Ak je osoba hľadaná v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, vydávajúci členský štát vloží do SIS II aj kópiu originálu európskeho zatýkacieho rozkazu.“

15 Článok 30 tohto rozhodnutia znie takto:

„Pokiaľ nie je možné vykonať zatknutie buď z dôvodu odmietnutia dožiadaným členským štátom v súlade s postupmi označovania indikátormi nevykonateľnosti uvedenými v článkoch 24 alebo 25, alebo v prípade zápisu v súvislosti so zatknutím na účely vydania preto, lebo vyšetrovanie nebolo ukončené, dožiadaný členský štát musí považovať zápis za zápis na účely oznámenia miesta, kde sa zdržiava dotknutá osoba.“

16 V článku 31 ods. 1 tohto rozhodnutia sa uvádza:

„Zápis vložený do SIS II v súlade s článkom 26 spolu s dodatočnými údajmi uvedenými v článku 27 predstavuje európsky zatýkací rozkaz vydaný v súlade s rámcovým rozhodnutím [2002/584] a má rovnaký účinok ako takýto zatýkací rozkaz v prípade, ak sa uplatňuje uvedené rámcové rozhodnutie.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

17 Okolnosti sporu sú uvedené v bodoch 1 až 20 napadnutého uznesenia. Na účely tohto konania o nariadení predbežného opatrenia ich možno zhrnúť takto.

18 Pán Puigdemont i Casamajó, pán Comín i Oliveres a pani Ponsatíová i Obiolsová boli, v uvedenom poradí, prezidentom Generalitat de Catalunya (regionálna vláda Katalánska, Španielsko) a členmi Gobierno autonómico de Catalunya (autonómna vláda Katalánska, Španielsko) v čase prijatia zákona Ley 19/2017 del Parlamento de Catalunya, reguladora del referéndum de autodeterminación (zákon Parlamentu Katalánska č. 19/2017 o úprave referenda o sebaurčení) zo 6. septembra 2017 (DOGC č. 7449A zo 6. septembra 2017, s. 1), zákona Ley 20/2017 del Parlamento de Catalunya, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (zákon Parlamentu Katalánska č. 20/2017 o právnej a ústavnej zmene Republiky) z 8. septembra 2017

(DOGC č. 7451A z 8. septembra 2017, s. 1) a 1. októbra 2017, v deň uskutočnenia referenda o zvrchovanosti podľa prvého z týchto dvoch zákonov, ktorých vykonávanie bolo medzičasom pozastavené rozhodnutím Tribunal Constitucional (Ústavný súd, Španielsko).

- 19 Po prijatí týchto zákonov a po referende Ministerio fiscal (prokuratúra, Španielsko), Abogado del Estado (štátny zástupca, Španielsko) a Partido político VOX (politická strana VOX) začali trestné stíhanie proti niekoľkým jednotlivcom, vrátane odvolateľov, z dôvodu, že spáchali činy spadajúce pod trestné činy „nabádania na vzburu“.
- 20 Odvolatelia následne predložili svoje žiadosti o kandidatúru vo voľbách do Európskeho parlamentu. Dňa 13. júna 2019 prijala Junta Electoral Central (ústredná volebná komisia, Španielsko) rozhodnutie, ktorým vyhlásila kandidátov zvolených do Parlamentu vo voľbách 26. mája 2019, vrátane pána Puigdemonta i Casamajóa a pána Comína i Oliveresa.
- 21 Dňa 17. júna 2019 ústredná volebná komisia odmietla umožniť odvolateľom zložiť prísahu a sľub, že budú dodržiavať španielsku Ústavu, vyžadované španielskym právom, a oznámila Parlamentu zoznam kandidátov zvolených v Španielsku, na ktorom neboli uvedení pán Puigdemont i Casamajó a pán Comín i Oliveres. Predseda Parlamentu 27. júna 2019 oznámil pánovi Puigdemontovi i Casamajóvi a pánovi Comínovi i Oliveresovi, že ich nemôže považovať za budúcich poslancov Parlamentu.
- 22 Vyšetrojúci sudca trestného senátu Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vydal 14. októbra 2019 európsky zatykač na pána Puigdemonta i Casamajóa a 4. novembra 2019 na pána Comína i Oliveresa a pani Ponsatíovú i Obiolsovú.
- 23 Predseda druhej komory Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zaslal 10. januára 2020 Parlamentu návrh vyplývajúci z uznesenia vyšetrojúceho sudcu Trestného senátu Tribunal Supremo (Najvyšší súd) z toho istého dňa, v ktorom žiadal o zbavenie poslaneckej imunity pána Puigdemonta i Casamajóa a pána Comína i Oliveresa.
- 24 Parlament na plenárnom zasadnutí 13. januára 2020 po rozsudku z 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), vzal na vedomie zvolenie pána Puigdemonta i Casamajóa a pána Comína i Oliveresa za poslancov s účinnosťou od 2. júla 2019.
- 25 Podpredseda Parlamentu 16. januára 2020 na plenárnom zasadnutí informoval o návrhoch na zbavenie imunity pána Puigdemonta i Casamajóa a pána Comína i Oliveresa a postúpil ich príslušnému výboru, konkrétne Parlamentnému výboru pre právne záležitosti („výbor JURI“).
- 26 Predseda druhej komory Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zaslal 4. februára 2020 Parlamentu návrh vyplývajúci z uznesenia vyšetrojúceho sudcu trestného senátu tohto súdu z toho istého dňa, v ktorom žiadal o zbavenie imunity pani Ponsatíovej i Obiolsovej.
- 27 Po vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie 31. januára 2020 vzal Parlament 10. februára 2020 na vedomie zvolenie pani Ponsatíovej i Obiolsovej za poslankyňu s účinnosťou od 1. februára 2020.
- 28 Dňa 13. februára 2020 podpredseda Parlamentu oznámil na plenárnom zasadnutí návrh na zbavenie imunity pani Ponsatíovej i Obiolsovej a postúpil ho výboru JURI.

- 29 Po tom, ako odvolatelia predložili Parlamentu svoje pripomienky a boli vypočutí pred výborom JURI, prijal výbor JURI 23. februára 2021 správy A 9-0020/2021, A 9-0021/2021 a A 9-0022/2021 týkajúce sa návrhov na zbavenie imunity odvolateľov. Parlament spornými rozhodnutiami pozbavil odvolateľov imunity na základe článku 9 prvého odseku písm. b) Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 266, ďalej len „Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie“).

Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

- 30 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. mája 2021 odvolatelia podali žalobu o zrušenie sporných rozhodnutí.
- 31 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 26. mája 2021 odvolatelia podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali odkladu výkonu sporných rozhodnutí.
- 32 Uznesením z 2. júna 2021, Puigdemont i Casamajó a i./Parlament (T-272/21 R, neuvverejnené), prijatým na základe článku 157 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, podpredseda Všeobecného súdu nariadil odklad výkonu sporných rozhodnutí do vydania uznesenia, ktorým sa skončí konanie o nariadení predbežného opatrenia začaté na Všeobecnom súde.
- 33 Rozhodnutím z 24. júna 2021 podpredseda Všeobecného súdu povolil vstup Španielskeho kráľovstva do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Parlamentu.
- 34 Podpredseda Všeobecného súdu napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaného odvolateľmi.
- 35 Na tento účel podpredseda Všeobecného súdu v bode 38 tohto uznesenia konštatoval, že je potrebné preskúmať, či bola splnená podmienka týkajúca sa naliehavosti.
- 36 V tejto súvislosti v prvom rade v bode 42 napadnutého uznesenia rozhodol, že je potrebné poukázať len na objektívne účinky sporných rozhodnutí, určené vzhľadom na ich obsah, a že údajná nejasnosť týchto rozhodnutí nemohla stačiť na preukázanie, že ujma uvádzaná odvolateľmi bola vážna a nenapraviteľná.
- 37 Po druhé podpredseda Všeobecného súdu v bode 43 tohto uznesenia uviedol, že odvolatelia sa nemôžu odvolávať na údajné riziko zatknutia pri ceste na alebo zo zasadnutia Parlamentu v Štrasburgu (Francúzsko), pokiaľ sa na takúto cestu vzťahuje imunita stanovená v článku 9 druhom odseku Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie, ktorú odvolatelia stále požívajú.
- 38 Po tretie podpredseda Všeobecného súdu skúmal, či podmienku týkajúcu sa naliehavosti možno považovať za splnenú z dôvodu (i) údajnej existencie nebezpečenstva bezprostredného zatknutia odvolateľov v dôsledku kombinovaného účinku sporných rozhodnutí, a (ii) európskych zatykačov vydaných na odvolateľov a zápisov o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania vzťahujúcich sa na odvolateľov (ďalej len „zápis v SIS II“).

- 39 V bode 45 napadnutého uznesenia podpredseda Všeobecného súdu uviedol, že justičné orgány vykonávajúceho členského štátu majú možnosť odmietnuť vykonať európsky zatykač najmä za podmienok stanovených v článkoch 3 a 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 a že vyžiadaná osoba môže odmietnuť súhlas s odovzdaním, takže rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača prináleží vykonávajúcemu súdnemu orgánu. Z toho vyvodil, že vznik ujmy uvádzanej odvolateľmi závisí od súbehu viacerých faktorov.
- 40 V bode 46 napadnutého uznesenia podpredseda Všeobecného súdu konštatoval, že odvolatelia nepreukázali, že ich zatknutie alebo *a fortiori* ich odovzdanie španielskym orgánom bolo predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 41 V tejto súvislosti uviedol v bode 47 tohto uznesenia, že odvolatelia nepredložili žiadny dôkaz o tom, že vykonávajúce orgány, a najmä orgány členského štátu, v ktorom majú bydlisko, teda Belgického kráľovstva, mali v úmysle vykonať európske zatykače vydané v súvislosti s nimi tak, aby riziko vzniku údajnej ujmy bolo dostatočne pravdepodobné.
- 42 Po tom, čo v bodoch 48 až 50 napadnutého uznesenia podpredseda Všeobecného súdu poukázal na neexistenciu krokov prijatých vykonávajúcimi súdnymi orgánmi po prijatí sporných rozhodnutí a na opatrenia prijaté belgickými orgánmi, v bodoch 51 a 53 tohto uznesenia uviedol, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd) predložil Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, zapísaný ako vec C-158/21, ktorý viedol k pozastaveniu vnútroštátneho konania až do rozhodnutia Súdneho dvora. V bode 53 tohto uznesenia dospel k záveru, že výkon európskych zatykačov vydaných na odvolateľov bol odložený.
- 43 Okrem toho podpredseda Všeobecného súdu v bode 55 napadnutého uznesenia konštatoval, že odvolatelia nepredložili žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil záver o odložení tohto výkonu, a že najmä skutočnosť, že Španielske kráľovstvo neodstránilo zápisy v SIS II, nemala na toto zistenie žiaden vplyv.
- 44 Vzhľadom na všetky tieto úvahy podpredseda Všeobecného súdu v bode 58 napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolatelia nepreukázali, že podmienka týkajúca sa naliehavosti bola splnená, keďže za súčasného stavu nimi uvádzanú vážnu a nenapraviteľnú ujmu nemožno kvalifikovať ako ujmu, ktorá bola istá alebo zistená s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.

Návrhy účastníkov konania

Návrhy účastníkov konania na rozhodnutie v odvolacom konaní

- 45 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenie,
  - pozastavil sporné rozhodnutia až do rozhodnutia o žalobe podanej vo veci T-272/21,
  - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a
  - rozhodol o trovách konania neskôr.

- 46 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania o nariadení predbežného opatrenia pred Všeobecným súdom a odvolacieho konania.
- 47 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhlásil odvolanie za neprípustné, pretože sa týka udalostí, ktoré nastali po vydaní napadnutého uznesenia, alebo sa snaží o neodôvodnené opätovné preskúmanie veci,
  - zamietol odvolanie a nahradil odôvodnenie napadnutého uznesenia, pokiaľ ide o jeho bod 43 a bod 52 prvú vetu,
  - subsidiárne odvolanie zamietol a
  - zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

Návrhy účastníkov konania na rozhodnutie vo vzájomnom odvolacom konaní

- 48 Svojím vzájomným odvolaním Španielske kráľovstvo žiada Súdny dvor, aby odstránil odôvodnenie uvedené v bode 43 napadnutého uznesenia.
- 49 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:
- vyhlásil vzájomné odvolanie za neprípustné,
  - subsidiárne zamietol toto odvolanie a
  - zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.
- 50 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol vzájomné odvolanie ako neprípustné,
  - zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania spojených s týmto odvolaním.

O odvolaní

- 51 Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú dva odvolacie dôvody založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil podpredseda Všeobecného súdu jednak tým, že nezohľadnil skutočnosť, že pred prijatím konečného rozhodnutia o výkone európskych zatykačov vydaných na odvolateľov mohlo dôjsť k vážnej a nenapraviteľnej ujme, a jednak záverom, že údajnú ujmu nebolo možné predvídať s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 52 Okrem toho Španielske kráľovstvo a Parlament žiadajú Súdny dvor, aby nahradil odôvodnenie.

O prípustnosti odvolania

Argumentácia

- 53 Španielske kráľovstvo na úvod spochybňuje prípustnosť odvolania.
- 54 V tejto súvislosti po prvé tvrdí, že odvolatelia sa odvolávajú na udalosti nasledujúce po vydaní napadnutého uznesenia, na ktoré sa nemožno platne odvolávať v rámci tohto odvolania. Po druhé tvrdí, že nároky odvolateľov presahujú predmet konania o nariadení predbežného opatrenia v rozsahu, v akom smerujú k dosiahnutiu odkladu výkonu európskych zatykačov vydaných na odvolateľov. Po tretie niektoré tvrdenia odvolateľov sa snažia spochybniť skutkové zistenia podpredsedu Všeobecného súdu. Po štvrté v prípade, že by Súdny dvor zrušil napadnuté uznesenie, mal by vrátiť vec Všeobecnému súdu v rozsahu, v akom tento preskúmal len jednu z troch podmienok vydania predbežného opatrenia.

Posúdenie

- 55 V prvom rade je potrebné poznamenať, že tvrdenia Španielskeho kráľovstva týkajúce sa odvolávania sa na udalosti po vydaní napadnutého uznesenia a v súvislosti so spochybnením skutkových zistení podpredsedu Všeobecného súdu sa netýkajú odvolania ako celku, ale iba niektorých tvrdení uvedených na jeho podporu.
- 56 Za týchto podmienok tieto tvrdenia Španielskeho kráľovstva v žiadnom prípade nemôžu odôvodniť záver, že toto odvolanie je v celom rozsahu neprípustné.
- 57 Po druhé, keďže cieľom návrhov odvolania je len zrušenie napadnutého uznesenia a prípadný odklad výkonu sporných rozhodnutí, nemožno sa domnievať, že sa toto odvolanie snaží dosiahnuť od Súdneho dvora pozastavenie európskych zatykačov vydaných na odvolateľov.
- 58 Po tretie, aj keď, ako tvrdí Španielske kráľovstvo, stav tohto konania neumožňuje vydať konečný rozsudok v prípade, že by bolo napadnuté uznesenie zrušené, znamenalo by to v súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, že by sa vec v takejto situácii musela vrátiť Všeobecnému súdu. Táto okolnosť však nemôže spôsobiť, že odvolanie podané odvolateľmi je neprípustné.
- 59 V dôsledku toho nie je namieste zamietnuť odvolanie ako neprípustné v celom rozsahu.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia

- 60 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolatelia tvrdia, že podpredseda Všeobecného súdu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil skutočnosť, že pred akýmkoľvek právoplatným rozhodnutím o vykonaní európskych zatykačov, ktoré boli na nich vydané, mohlo dôjsť k vážnej a nenapraviteľnej ujme.

- 61 Odvolatelia predovšetkým tvrdia, že viaceré body napadnutého uznesenia sú založené na predpoklade, že iba odovzdanie odvolateľov Španielskemu kráľovstvu by predstavovalo vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 62 Podpredseda Všeobecného súdu teda v bode 45 napadnutého uznesenia zohľadnil iba ujmu, ktorá by mohla vzniknúť vydaním odvolateľov španielskym orgánom. Vážna a nenapraviteľná ujma by však vznikla už v prípade zatknutia odvolateľov a ich ďalšieho zadržavania, a to aj počas obmedzeného obdobia, najmä preto, že takéto riziko by existovalo pri každej ceste do členského štátu. Odvolatelia môžu byť zatknutí s cieľom vykonať európske zatykače, ktoré boli na nich vydané na základe zápisov v SIS II. Okrem toho by ich ďalšie zadržanie mohol následne nariadiť vykonávajúci súdny orgán podľa článku 12 rámcového rozhodnutia 2002/584. Zatknutie a zadržanie pána Puigdemonta i Casamajóa na Sardínii (Taliansko) 23. septembra 2021 ukazuje, že argumenty odvolateľov sú opodstatnené.
- 63 Body 47 až 49, 56 a 57 napadnutého uznesenia tiež vychádzajú z predpokladu, že zatknutie odvolateľov nemôže predstavovať vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Rovnako v bode 60 tohto uznesenia je takéto zatknutie opísané ako príklad situácie, v ktorej by mohla vzniknúť údajná ujma, a nie ako situácia, v ktorej už k tejto ujme došlo.
- 64 Subsidiárne odvolatelia tvrdia, že zistenia v bode 45 napadnutého uznesenia týkajúce sa rámcového rozhodnutia 2002/584 nie sú dostatočné na preukázanie, že ujma vyplývajúca z prípadného zatknutia odvolateľov závisela od viacerých faktorov.
- 65 Parlament a Španielske kráľovstvo navrhujú zamietnutie prvého odvolacieho dôvodu.
- 66 Parlament na úvod tvrdí, že tento odvolací dôvod sa čiastočne opiera o tvrdenia, ktoré musia byť zamietnuté ako neprípustné v rozsahu, v akom sa zakladajú na skutočnostiach nasledujúcich po vydaní napadnutého uznesenia, alebo v rozsahu, v akom sa snažia napadnúť skutkové zistenia podpredsedu Všeobecného súdu. Španielske kráľovstvo tiež tvrdí, že napadnuté závery podpredsedu Všeobecného súdu sa týkajú hodnotenia dôkazov.
- 67 Okrem toho je prvý odvolací dôvod založený na nesprávnom výklade napadnutého uznesenia, keďže podpredseda Všeobecného súdu nezaujal stanovisko k tomu, či by zatknutie odvolateľov alebo ich odovzdanie španielskym orgánom malo byť kvalifikované ako „vážna a nenapraviteľná ujma“. Podpredseda Všeobecného súdu navyše správne usúdil, že vznik ujmy uvádzanej odvolateľmi závisí od viacerých faktorov. Sporné rozhodnutia nie sú rozhodujúcou príčinou tejto ujmy.
- 68 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby sa bod 45 napadnutého uznesenia vykladal v tom zmysle, že sporné rozhodnutia nepredstavujú rozhodujúcu príčinu ujmy uvádzanej odvolateľmi. Táto ujma v skutočnosti vyplýva z ich rozhodnutia opustiť Španielsko a vnútroštátnych opatrení prijatých v dôsledku tohto rozhodnutia.

Posúdenie

- 69 Na úvod je potrebné preskúmať tvrdenia Parlamentu a Španielskeho kráľovstva smerujúce k spochybneniu prípustnosti prvého odvolacieho dôvodu.

- 70 Po prvé je potrebné pripomenúť, že podľa článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje len na právne otázky. Všeobecný súd má teda výlučnú právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutočnosti a posúdiť dôkazy, ktoré mu boli predložené. Posúdenie týchto skutočností a posúdenie týchto dôkazov teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu, keď sú skutočnosti a dôkazy skreslené, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolania (pozri analogicky uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 30. novembra 2021, Land Rheinland-Pfalz/Deutsche Lufthansa, C-466/21 P-R, neuvěřené, EU:C:2021:972, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 71 V prejednávanej veci je cieľom hlavných tvrdení odvolateľov na podporu ich prvého odvolacieho dôvodu preukázať, že napadnuté uznesenie je postihnuté nesprávnou právnou kvalifikáciou skutkového stavu, keďže podpredseda Všeobecného súdu usúdil, že ich prípadné zatknutie by nepredstavovalo vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Subsidiárne odvolatelia v podstate tvrdia, že podpredseda Všeobecného súdu sa dopustil omylu v dôsledku nesprávneho výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, pokiaľ ide o účinky, ktoré toto rámcové rozhodnutie priznáva európskemu zatykaču, ako sú tie, ktoré boli na nich vydané.
- 72 Z toho vyplýva, že tvrdenie, že prvý odvolací dôvod treba považovať za neprípustný v rozsahu, v akom smeruje k spochybneniu skutkových zistení podpredsedu Všeobecného súdu, treba zamietnuť.
- 73 Po druhé podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, keďže v rámci odvolania sa právomoc Súdneho dvora obmedzuje na preskúmanie právnych zistení o žalobných dôvodoch a tvrdeniach prejednávaných pred Všeobecným súdom, účastník konania nemôže po prvýkrát pred Súdny dvorom vzniesť námietky alebo tvrdenia, ktoré nepredložil pred Všeobecným súdom (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2020, Anglo Austrian AAB a Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB, C-207/20 P(R), neuvěřené, EU:C:2020:1057, bod 72 a citovaná judikatúra).
- 74 Odvolatelia sa preto pred Súdny dvor nemôžu platne odvolávať na tvrdenia založené na skutočnostiach po vydaní napadnutého uznesenia. Z toho vyplýva, že tvrdenie, podľa ktorého zatknutie a väzba pána Puigdemonta i Casamajóa na Sardínii preukazuje reálnosť rizika, ktorému sú odvolatelia vystavení, musí byť zamietnuté ako neprípustné.
- 75 Pokiaľ ide o vecné preskúmanie prvého odvolacieho dôvodu, je potrebné pripomenúť, ako poznamenal podpredseda Všeobecného súdu v bodoch 39 a 40 napadnutého uznesenia, že účelom konania o nariadení predbežného opatrenia je zaručiť plnú účinnosť budúceho konečného rozhodnutia, aby sa predišlo medzere v právnej ochrane, ktorú poskytuje Súdny dvor. Práve na účely dosiahnutia tohto cieľa sa naliehavosť musí posudzovať vo svetle potreby predbežného opatrenia, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme účastníka konania, ktorý žiada o nariadenie predbežného opatrenia. Je na tomto účastníkovi konania, aby preukázal, že nemôže čakať na výsledok sporu vo veci samej bez toho, aby utrpel takúto ujmu. Aj keď je pravda, že na preukázanie existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy nie je nevyhnutné, aby vznik a bezprostrednosť ujmy bola preukázaná s absolútnou istotou, stačí preukázať, že ujma je dostatočne predvídateľná. V prípade pravdepodobnosti je však strana, ktorá žiada o nariadenia predbežného opatrenia, povinná preukázať skutočnosti, na ktorých sa zakladá jej tvrdenie, že je pravdepodobná vážna a nenapraviteľná ujma (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 16. júla 2021, Symrise/ECHA, C-282/21 P(R), neuvěřené, EU:C:2021:631, bod 40 a citovaná judikatúra).

- 76 Na účely posúdenia, či bola splnená podmienka týkajúca sa naliehavosti, podpredseda Všeobecného súdu v bode 45 napadnutého uznesenia uviedol, že vznik „ujmy uvádzanej (odvolateľmi)“ závisí od zhody viacerých faktorov.
- 77 Z bodu 41 tohto uznesenia výslovne vyplýva, že ujma uvádzaná odvolateľmi pred Všeobecným súdom podľa odvolateľov vyplývala z rizika ich zatknutia a odovzdania španielskym orgánom. Okrem toho bod 44 tohto uznesenia uvádza tvrdenia odvolateľov týkajúce sa tejto ujmy ako založené na skutočnosti, že nebolo možné vylúčiť, že by mohli byť bezprostredne zatknutí.
- 78 V tejto súvislosti treba bod 45 tohto uznesenia chápať v tom zmysle, že zatknutie a vydanie odvolateľov španielskym orgánom záviselo od súbehu viacerých faktorov.
- 79 Podpredseda Všeobecného súdu pri takomto zistení teda žiadnym spôsobom nevyvylúčil, že prípadné zatknutie odvolateľov im môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 80 Z toho vyplýva, že hlavné tvrdenia uvádzané na podporu prvého odvolacieho dôvodu sa v rozsahu, v akom odkazujú na bod 45 napadnutého uznesenia, zakladajú na nesprávnom výklade tohto uznesenia a musia byť z tohto dôvodu zamietnuté.
- 81 To isté platí v rozsahu, v akom sa tieto tvrdenia týkajú bodov 47 až 49, 56 a 57 tohto uznesenia, keďže z bodu 46 tohto uznesenia vyplýva, že cieľom týchto bodov je okrem iného preukázať, že odvolatelia nepreukázali, že ich zatknutie bolo predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 82 Naopak sa zdá, že bod 60 napadnutého uznesenia je v rozpore s úvahami uvedenými v bodoch 44 až 58 tohto uznesenia, keďže uvádza možné zatknutie odvolateľov ako faktor, ktorý nenaznačuje, že došlo k údajnej ujme, ale iba to, že vznik tejto ujmy je dostatočne pravdepodobný.
- 83 Chybu, ktorej sa podpredseda Všeobecného súdu takto dopustil, však treba považovať za irelevantnú. Bod 60 napadnutého uznesenia je zahrnutý len pre úplnosť, keďže jeho cieľom nie je odôvodniť rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uvedené v bode 59 tohto uznesenia, ale len upozorniť odvolateľov, že týmto rozhodnutím nie je dotknuté ich právo podať nový návrh na nariadenie predbežného opatrenia na základe nových skutočností.
- 84 V dôsledku toho musia byť hlavné tvrdenia uvedené na podporu prvého odvolacieho dôvodu zamietnuté ako čiastočne nedôvodné a čiastočne neúčinné.
- 85 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené subsidiárne na podporu tohto odvolacieho dôvodu, je potrebné uviesť, že na účely konštatovania v bode 45 napadnutého uznesenia, že vznik ujmy uvádzanej odvolateľmi závisel od súbehu viacerých faktorov, podpredseda Všeobecného súdu vychádzal jednak z právomoci justičných orgánov vykonávajúceho členského štátu odmietnuť vykonať európsky zatykač a jednak zo skutočnosti, že vydanie vyžiadanej osoby je podmienené zásahom rozhodnutia týchto orgánov v prípade, že táto osoba nesúhlasí s jej odovzdaním.
- 86 Pokiaľ teda bod 45 napadnutého uznesenia odkazuje výlučne na určité mechanizmy stanovené rámcovým rozhodnutím 2002/584, nemožno ho v rozpore s tvrdeniami Parlamentu a Španielskeho kráľovstva chápať tak, že rozhodujúcou príčinou ujmy tvrdenej odvolateľmi sú vnútroštátne opatrenia prijaté týmto členským štátom, a nie sporné rozhodnutia.

- 87 Naopak z bodu 78 tohto uznesenia vyplýva, že bod 45 napadnutého uznesenia treba chápať najmä v tom zmysle, že z mechanizmov stanovených rámcovým rozhodnutím 2002/584, ktoré tento bod uvádza, vyplýva, že zatknutie odvolateľov závisí od iných faktorov, ako je zbavenie ich poslaneckej imunity vyplývajúce z predmetných rozhodnutí.
- 88 Z článku 1 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia vyplýva, že európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom „s cieľom zatknúť a vydať“ vyžiadanú osobu iným členským štátom.
- 89 Okrem toho z článku 11 ods. 1 a článku 17 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia vyplýva, že postup na vykonanie európskeho zatykača zvyčajne nasleduje po zatknutí vyžiadanej osoby orgánmi vykonávajúceho členského štátu.
- 90 Tento výklad je potvrdený pravidlom uvedeným v článku 12 tohto rámcového rozhodnutia, podľa ktorého v prípade zatknutia osoby na základe európskeho zatykača má vykonávajúcí súdny orgán rozhodnúť o tom, či sa „vyžiadaná osoba má naďalej zadržiavať“.
- 91 Okrem toho z článku 12 a článku 17 ods. 5 rámcového rozhodnutia 2002/584 vyplýva, že ak vykonávajúcí súdny orgán rozhodne, že väzbu tejto osoby ukončí, je povinný prijať v súvislosti s jej dočasným prepustením všetky potrebné opatrenia na zabránenie jej úteku a zabezpečiť, aby materiálne podmienky potrebné na jej účinné odovzdanie boli splnené, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača (rozsudok zo 16. júla 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, bod 63).
- 92 Rozhodnutie o odovzdaní, na ktoré odkazuje bod 45 napadnutého uznesenia, sa prijíma v súlade s článkami 15 a 17 rámcového rozhodnutia 2002/584 na konci konania o výkone tohto zatykača, t. j. po zatknutí vyžiadanej osoby a prijatí rozhodnutia o jej ponechaní vo väzbe alebo predbežnom prepustení.
- 93 Podpredseda Všeobecného súdu sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že právomoci vykonávajúcich súdnych orgánov uvedené v bode 45 tohto uznesenia umožňujú preukázať, že zatknutie odvolateľov závisí od súbehu viacerých faktorov.
- 94 Prvému odvolaciemu dôvodu teda treba vyhovieť v rozsahu, v akom sa týka bodu 45 napadnutého uznesenia.
- 95 Keďže však dôvody uvedené v bodoch 46 až 57 napadnutého uznesenia môžu odôvodniť aj výrok tohto uznesenia, konštatovanie nesprávneho právneho posúdenia, ktorým je postihnutý bod 45 tohto uznesenia, samo osebe neznamená, že toto uznesenie treba zrušiť. Z toho vyplýva, že je potrebné preskúmať druhý odvolací dôvod.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia

- 96 Druhý odvolací dôvod sa delí na päť častí. Na úvod je potrebné spoločne preskúmať prvé tri časti tohto odvolacieho dôvodu.

- 97 V prvej časti tohto odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že existencia zápisov v SIS II bola dostatočným základom na vyvodenie záveru, že im hrozí reálne nebezpečenstvo zatknutia, a v dôsledku toho vážna a nenapraviteľná ujma. Podľa ich názoru policajné útvary členských štátov, ktoré do predmetných zápisov v SIS II nepridali indikátor nevykonateľnosti podľa článku 25 ods. 2 rozhodnutia 2007/533, takéto zatknutie vykonajú. Podpredseda Všeobecného súdu sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 55 napadnutého uznesenia odmietol relevantnosť zápisov v SIS II.
- 98 V druhej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že podpredseda Všeobecného súdu stanovil príliš vysokú mieru dôkaznej povinnosti tým, že od nich požadoval, aby predložili dôkaz o úmysle členských štátov zatknúť ich, hoci sa preukázalo, že boli zapísaní v SIS II. Jediným „krokom“, ktorý by členské štáty mohli prijať na vykonanie týchto zápisov, by bolo konkrétne zatknutie odvolateľov.
- 99 V tretej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že odloženie výkonu európskych zatykačov, ktoré boli na nich vydané, nespochybňuje pravdepodobnosť rizika vzniku údajnej ujmy. Podpredseda Všeobecného súdu vychádzal z toho, čo by španielske orgány mali urobiť, zatiaľ čo mal vychádzať z toho, čo skutočne urobili. Aj keď tieto orgány mali pozastaviť zápisy v SIS II, skutočnosť, že tieto zápisy boli stále aktívne, postačuje na stanovenie pravdepodobnosti rizika vzniku údajnej ujmy. Oznámenia od vyšetrojúceho sudcu Tribunal Supremo (Najvyšší súd) francúzskym a talianskym orgánom túto analýzu potvrdzujú.
- 100 Parlament a Španielske kráľovstvo navrhujú zamietnuť prvé tri časti druhého odvolacieho dôvodu.
- 101 Podľa Parlamentu treba prvé tri časti tohto odvolacieho dôvodu vyhlásiť za neprípustné aspoň čiastočne, keďže jednak smerujú k jednoduchému opätovnému preskúmaniu žaloby podanej Všeobecnému súdu, ďalej napádajú skutkové zistenia podpredsedu Všeobecného súdu, a napokon sa odvolávajú na skutkové okolnosti, ktoré neboli uvedené v konaní na prvom stupni. Okrem toho prvá a tretia časť tohto odvolacieho dôvodu neodkazujú na body napadnutého uznesenia, ktorých sa týkajú.
- 102 Španielske kráľovstvo tvrdí, že odvolatelia sa v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neopierali o zápisy v SIS II ani o potrebu zohľadniť riziko, že by mohli byť zatknutí v inom členskom štáte ako v Belgickom kráľovstve, Španielskom kráľovstve alebo Francúzskej republike. V dôsledku toho sa domnieva, že tvrdenia založené na týchto varovaniach alebo na tomto riziku musia byť preto zamietnuté ako neprípustné. K rovnakému záveru treba dospieť v súvislosti s tvrdeniami založenými na oznámeniach vyšetrojúceho sudcu Tribunal Supremo (Najvyšší súd), na ktoré sa odvolatelia odvolávajú.
- 103 Španielske kráľovstvo okrem toho tvrdí, že pravidlá, na ktoré sa odvolatelia odvolávajú, nie sú takého charakteru, aby mohli vyvrátiť záver podpredsedu Všeobecného súdu, že pozastavenie výkonu európskych zatykačov vydaných na odvolateľov belgickými orgánmi vylučuje riziko ich vydania španielskym orgánom.
- 104 Okrem toho Parlament a Španielske kráľovstvo tvrdia, že podpredseda Všeobecného súdu neuplatnil príliš náročný štandard dokazovania, a naopak iba uplatnil ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej údajná ujma musí byť predvídateľná s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.

- 105 V každom prípade Parlament tvrdí, že prvá a druhá časť druhého odvolacieho dôvodu sú neúčinné, keďže odvolatelia nespochybňujú zistenia podpredsedu Všeobecného súdu týkajúce sa prerušenia trestného konania vedeného v Španielsku, pričom tieto zistenia postačujú na odôvodnenie zamietnutia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Posúdenie

- 106 Pokiaľ ide o tvrdenia Parlamentu a Španielskeho kráľovstva smerujúce k spochybneniu prípustnosti prvých troch častí druhého odvolacieho dôvodu, treba v prvom rade pripomenúť, že v súlade s článkom 256 ods. 1 ZFEÚ, článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článkom 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora musí odvolanie presne uvádzať napadnuté prvky rozsudku alebo uznesenia, ktorých zrušenia sa odvolateľ domáha, ako aj právne argumenty, ktoré konkrétne uvádza na podporu odvolania. Tejto požiadavke nevyhovuje odvolanie, ktoré sa bez toho, aby obsahovalo argumentáciu, v ktorej by bolo konkrétne uvedené nesprávne právne posúdenie, ktoré má byť dôvodom napadnutého rozsudku alebo uznesenia, obmedzuje na zopakovanie dôvodov a argumentov, ktoré boli predtým predložené Všeobecnému súdu. Takéto odvolanie sa v skutočnosti rovná len návrhu na opätovné preskúmanie žaloby podanej Všeobecnému súdu, na čo Súdny dvor nemá právomoc (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. januára 2018, Komisia/RW, C-442/17 P(R), neuvyvereňované, EU:C:2018:6, bod 66 a citovaná judikatúra).
- 107 V prejednávanej veci sa zdá, že v prvých troch častiach druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia identifikujú viacero chýb, ktorými je údajne postihnuté napadnuté uznesenie, a uvádzajú sériu právnych argumentov, ktorých cieľom je preukázať existenciu týchto chýb. Z toho vyplýva, že tieto prvé tri časti nemožno považovať za smerujúce len k opätovnému preskúmaniu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného na Všeobecnom súde.
- 108 Tvrdenie Parlamentu, že prvá a tretia časť druhého odvolacieho dôvodu by mali byť vyhlásené za neprípustné z dôvodu, že neodkazujú na konkrétne body napadnutého uznesenia, musí byť tiež zamietnuté.
- 109 Po prvé z odvolania úplne jasne vyplýva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu spochybňuje posúdenie podpredsedu Všeobecného súdu uvedené v bodoch 46 až 57 napadnutého uznesenia, podľa ktorého ujmu uvádzanú odvolateľmi nebolo možné predvídať s dostatočnou mierou pravdepodobnosti, hoci títo odvolatelia boli predmetom zápisu v SIS II.
- 110 Po druhé z odvolania vyplýva, že tretia časť druhého odvolacieho dôvodu sa týka bodov 52 až 56 napadnutého uznesenia, v ktorých podpredseda Všeobecného súdu uviedol účinky, ktoré treba pripísať prerušeniu trestného konania začatého v Španielsku.
- 111 V druhom rade, hoci Súdny dvor nemôže, ako bolo pripomenuté v bode 70 tohto uznesenia, v rámci skúmania odvolania spochybníť posúdenie skutkového stavu a dôkazov vykonané Všeobecným súdom, prvé tri časti druhého odvolacieho dôvodu nemožno považovať za smerujúce k spochybneniu takéhoto posúdenia.
- 112 Na jednej strane prvou a treťou časťou tohto odvolacieho dôvodu odvolatelia kritizujú, že podpredseda Všeobecného súdu uplatnil požiadavku, aby údajná ujma bola dostatočne pravdepodobná na preukázanie naliehavosti. Takéto tvrdenie, ktoré nespochybňuje skutkový stav uvedený v napadnutom uznesení, treba považovať za tvrdenie, ktoré sa týka právnej kvalifikácie

týchto skutkových okolností vzhľadom na kritériá, ktorými sa riadi použitie pojmu naliehavosť v konaní o nariadení predbežného opatrenia (pozri analogicky uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. marca 2012, Gollnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neuvverejnené, EU:C:2012:199, bod 27).

- 113 Na druhej strane druhá časť druhého odvolacieho dôvodu je zameraná na spochybnenie úrovne dokazovania, ktorá bola uložená odvolateľom pri preukázaní, že ujma, ktorú uvádzajú, je dostatočne pravdepodobná. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že údajné nerešpektovanie pravidiel dokazovania je právnou otázkou, ktorá je v odvolaní prípustná (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 44 a citovaná judikatúra).
- 114 V treťom rade z judikatúry citovanej v bode 73 tohto uznesenia vyplýva, že účastník konania nemôže po prvýkrát pred Súdny dvorom vzniesť dôvody alebo tvrdenia, ktoré neuplatnil pred Všeobecným súdom.
- 115 Tvrdenia účastníkov konania založené na zatknutí a väzbe pána Puigdemonta i Casamajóa na Sardínii a na oznámeniach vyšetrojúceho sudcu Tribunal Supremo (Najvyšší súd) uvedených v bode 99 tohto uznesenia musia byť preto zamietnuté ako neprípustné, v rozsahu, v akom tieto tvrdenia neboli predložené na prvom stupni.
- 116 Na druhej strane nemožno konštatovať, že tvrdenia založené na existencii zápisov v SIS II a na potrebe zohľadniť riziko, že odvolatelia môžu byť zatknutí v inom členskom štáte, ako je Belgické kráľovstvo, Španielske kráľovstvo alebo Francúzska republika, boli po prvýkrát predložené v konaní na Súdnom dvore. Vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa odvolatelia pri viacerých príležitostiach odvolávali na predvídateľné účinky zápisov v SIS II a dvakrát spomenuli riziko zatknutia orgánmi ktoréhokoľvek členského štátu Európskej únie. Skutočná povaha tohto rizika bola okrem toho podrobnejšie opísaná v pripomienkach odvolateľov na prvom stupni k vyjadreniu Španielskeho kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania.
- 117 Je preto potrebné posúdiť dôvodnosť prvých troch častí druhého odvolacieho dôvodu.
- 118 Z bodov 46 až 57 napadnutého uznesenia vyplýva, že podpredseda Všeobecného súdu sa domnieval, že existencia európskych zatykačov vydaných na odvolateľov a zápisov v SIS II nepostačujú na preukázanie, že ich zatknutie bolo predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 119 Podpredseda Všeobecného súdu po preskúmaní opatrení prijatých belgickými orgánmi s cieľom konať v súvislosti s európskymi zatykačmi vydanými na odvolateľov a po zistení, že výkon týchto európskych zatykačov bol odložený, rozhodol v bode 55 napadnutého uznesenia, že skutočnosť uvádzaná odvolateľmi, že Španielske kráľovstvo neodstránilo zápisy v SIS II, nemôže preukázať, že predmetné trestné konanie nebolo prerušené.
- 120 Okrem iného na základe týchto zistení podpredseda Všeobecného súdu v bode 58 tohto uznesenia usúdil, že ujma uvádzaná odvolateľmi nemôže byť kvalifikovaná ako ujma, ktorá je istá alebo preukázaná s dostatočnou mierou pravdepodobnosti, a že teda odvolatelia nepreukázali splnenie podmienky naliehavosti.

- 121 Ako však tvrdia odvolatelia, existencia zápisov v SIS II o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania vo všeobecnosti sama osebe znamená povinnosť zatknúť osoby, na ktoré sa tieto zápisy vzťahujú.
- 122 Z článku 31 ods. 1 rozhodnutia 2007/533 o výkone opatrenia založeného na takomto zápise v spojení s článkom 27 tohto rozhodnutia vyplýva, že zápis tejto povahy, ku ktorému je pripojená kópia európskeho zatykača, na ktorom je založený, predstavuje a má rovnaký účinok ako európsky zatykač vydaný v súlade s rámcovým rozhodnutím 2002/584, ak sa toto rámcové rozhodnutie uplatňuje.
- 123 Okrem toho sa v článku 24 ods. 1 rozhodnutia 2007/533 stanovuje, že pokiaľ sa členský štát domnieva, že uplatňovanie zápisu o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania nie je zlučiteľné s jeho vnútroštátnym právom, jeho medzinárodnými záväzkami alebo dôležitými národnými záujmami, môže požiadať o označenie zápisu indikátorom nevykonateľnosti s cieľom upozorniť, že opatrenie, ktoré sa má prijať na základe zápisu, sa nevykoná na jeho území.
- 124 Ak sa uplatňuje rámcové rozhodnutie 2002/584, takéto označenie sa môže v súlade s článkom 25 rozhodnutia 2007/533 pridať do zápisu v SIS II len vtedy, ak vykonávajúci súdny orgán odmietol vykonať európsky zatykač, ktorého sa tento zápis týka, alebo ak príslušný súdny orgán požiadal o pridanie tohto označenia buď na základe všeobecného vyšetrovania, alebo ak je v konkrétnom prípade zrejmé, že výkon tohto európskeho zatykača bude musieť byť odmietnutý.
- 125 Okrem toho z článku 30 rozhodnutia 2007/533 vyplýva, že ak bol zápis o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania vydaný na základe európskeho zatykača, normotvorca Únie predpokladal, že zatknutie nie je možné vykonať iba vtedy, ak bol pridaný indikátor nevykonateľnosti v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 24 a 25 tohto rozhodnutia.
- 126 Z toho vyplýva, že pokiaľ sa nepreukáže, že toto rozhodnutie je systematicky neúčinné alebo že každý členský štát, do ktorého môže dotknutá osoba cestovať, pridal indikátor nevykonateľnosti – okolnosti, ktoré v napadnutom uznesení neboli konštatované – existencia zápisu v SIS II o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania sama osebe znamená veľkú pravdepodobnosť, že táto osoba bude zatknutá.
- 127 Keďže, ako bolo zdôraznené v bode 75 tohto uznesenia, v konaní o nariadení predbežného opatrenia môže byť podmienka týkajúca sa naliehavosti splnená bez toho, aby sa s absolútnou istotou preukázal vznik a bezprostrednosť údajnej ujmy, vznik údajnej ujmy vyplývajúci zo zatknutia osôb, na ktoré sa vzťahuje zápis o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania, sa v takejto situácii musí v zásade považovať za predvídateľný s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 128 V tejto situácii teda sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia nemôže rozumne požadovať od osôb dotknutých týmto zápisom, aby predložili dodatočné dôkazy na preukázanie predvídateľnosti ich zatknutia.
- 129 Najmä v rozpore s tým, čo uviedol podpredseda Všeobecného súdu v bode 47 napadnutého uznesenia, nemožno od týchto osôb očakávať, že preukážu, že vnútroštátne vykonávajúce orgány majú v úmysle splniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú z práva Únie.

- 130 Skutočnosť, že súdny orgán členského štátu počas určitého obdobia nevykonával európsky zatykač vydaný na tieto osoby, ako konštatoval podpredseda Všeobecného súdu vo vzťahu k odvolateľom v bodoch 48 až 50 napadnutého uznesenia, tiež nie je takého charakteru, že by zatknutie týchto osôb nebolo dostatočne pravdepodobné.
- 131 Po prvé v prípade neexistencie konečného rozhodnutia táto skutočnosť nijako nepreukazuje, že tento súdny orgán si v konečnom dôsledku nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie. Po druhé táto skutočnosť nijako nenaznačuje postoj, ktorý zaujmú orgány iných členských štátov, do ktorých môžu dotknuté osoby cestovať.
- 132 Pokiaľ ide o odloženie výkonu európskych zatykačov vydaných na odvolateľov, na ktoré sa odvolávajú body 51 až 56 napadnutého uznesenia, je potrebné konštatovať, že toto odloženie nemá vplyv na predvídateľnosť zatknutia odvolateľov podľa zápisu v SIS II, pokiaľ tieto zápisy neboli španielskymi orgánmi odstránené.
- 133 Okrem toho za predpokladu, že posúdenie relevantnosti zápisov v SIS II, ktoré vykonal podpredseda Všeobecného súdu v bode 55 napadnutého uznesenia, treba chápať tak, že Španielske kráľovstvo bolo povinné odstrániť tieto zápisy v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vo veci C-158/21, treba zdôrazniť, že stupeň pravdepodobnosti vzniku ujmy nemožno vzhľadom na predmet konania o nariadení predbežného opatrenia posudzovať na základe toho, že rozhodnutia členského štátu, ktoré sú v súčasnosti uplatniteľné, budú v blízkej budúcnosti týmto členským štátom zrušené.
- 134 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa zdá, že podpredseda Všeobecného súdu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu, keď v bode 46 napadnutého uznesenia rozhodol, že odvolatelia nepreukázali, že ich zatknutie bolo predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 135 V dôsledku toho je potrebné potvrdiť prvé tri časti druhého odvolacieho dôvodu.
- 136 Pokiaľ ide o dôsledky chýb, ktorými sú postihnuté body 45 a 46 napadnutého uznesenia, je potrebné pripomenúť, že z bodu 41 tohto uznesenia vyplýva, že odvolatelia sa odvolávali na ujmu spôsobenú odňatím slobody, ktorá by bola spôsobená ich zatknutím a ich odovzdaním španielskym orgánom.
- 137 Z toho vyplýva, že posúdenie podpredsedu Všeobecného súdu v bode 58 tohto uznesenia, podľa ktorého odvolatelia nepreukázali, že podmienka týkajúca sa naliehavosti bola splnená, musí byť nevyhnutne založené na zamietnutí tvrdenia odvolateľov, že sú vystavení predvídateľnému riziku zatknutia, ktoré by im mohlo spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 138 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, sa teda toto posúdenie nemôže z právneho hľadiska dostatočne zakladať na konštatovaní podpredsedu Všeobecného súdu, že riziko odovzdania odvolateľov španielskym orgánom nebolo preukázané s dostatočnou mierou pravdepodobnosti.
- 139 Za týchto okolností vzhľadom na to, že dôvody uvedené v bodoch 42 a 43 napadnutého uznesenia sa netýkajú nebezpečenstva zatknutia odvolateľov v inom členskom štáte ako vo Francúzskej republike, treba konštatovať, že chyby postihujúce body 45 a 46 tohto uznesenia zbavujú posúdenie podpredsedu Všeobecného súdu uvedené v bode 58 tohto uznesenia dostatočného základu.

- 140 Preto sa zdá byť potrebné určiť, či sa výrok napadnutého uznesenia môže zakladať na nahradení odôvodnenia, ktoré navrhuje Parlament a Španielske kráľovstvo.

O návrhu Parlamentu na nahradenie odôvodnenia

Argumentácia

- 141 Parlament, podporovaný Španielskym kráľovstvom, navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, že vyhovie odvolacím dôvodom predloženým odvolateľmi, nahradil odôvodnenie tak, že rozhodne, že ujma súvisiaca s rizikom zatknutia, na ktoré sa odvolatelia odvolávajú, nepredstavuje vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 142 V tejto súvislosti tvrdí, že prístup navrhovaný odvolateľmi nie je v súlade s výnimočnou povahou predbežných opatrení, keďže umožňuje systematicky stanoviť, že podmienka naliehavosti je splnená, ak je zbavený imunity poslanec Parlamentu, ktorý odmieta spolupracovať s vnútroštátnymi orgánmi.
- 143 Okrem toho, keďže cieľom parlamentnej imunity je zabrániť akémukoľvek zásahu do riadneho fungovania Parlamentu, odvolatelia boli povinní preukázať, že sporné rozhodnutia predstavovali riziko prekážok pri plnení ich úloh a že riadne fungovanie Parlamentu vylučovalo akýkoľvek zásah do výkonu ich mandátu. V žiadnom prípade však nepreukázali, že by donucovacie opatrenia, ktoré môže členský štát prijať voči poslancovi Parlamentu, narušili nezávislosť a riadne fungovanie tejto inštitúcie.
- 144 Odvolatelia navrhujú, aby bol návrh Parlamentu na nahradenie odôvodnenia zamietnutý.

Posúdenie

- 145 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, ak má byť návrh na nahradenie odôvodnenia prípustný, dotknutá strana musí mať záujem na konaní v tom zmysle, že návrh musí byť spôsobilý v prípade úspechu priniesť účastníkovi konania, ktorý ho podal, výhodu. Tak to môže byť v prípade, keď návrh na nahradenie odôvodnenia predstavuje obranu proti jednému zo žalobných bodov (rozsudok z 24. februára 2022, Bernis a i./SRB, C-364/20 P, neuvěřený, EU:C:2022:115, bod 37 a citovaná judikatúra).
- 146 Ako bolo zdôraznené v bode 75 tohto uznesenia, je na účastníkovi konania, ktorý žiada o nariadenie predbežného opatrenia, aby preukázal, že nemôže čakať na výsledok konania vo veci samej bez toho, aby utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 147 Preto, hoci sa podpredseda Všeobecného súdu nesprávne domnieval, že zatknutie odvolateľov nebolo predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti, posúdenie nesplnenia podmienky naliehavosti musí byť napriek tomu potvrdené, ak toto zatknutie nemohlo spôsobiť odvolateľom vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 148 Návrh na nahradenie odôvodnenia predložený Parlamentom sa preto musí považovať za prípustný.

- 149 Ako Parlament správne poznamenal, imunita poslancov Parlamentu sa udeľuje výlučne v záujme Európskej únie. Účelom tejto imunity je konkrétne zabrániť akýmkoľvek prekážkam riadneho fungovania tejto inštitúcie, a teda výkonu jej právomocí. V dôsledku toho sa poslanec Parlamentu, ktorý čelí rozhodnutiu o zbavení imunity, môže užitočne dovoľávať ako vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorá mu bola týmto rozhodnutím priamo spôsobená, len nepriaznivého vplyvu, ktorý by toto rozhodnutie malo nielen na jeho právo slobodne vykonávať svoj mandát, ale aj na riadne fungovanie Parlamentu (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. marca 2012, Gollnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neuvverejnené, EU:C:2012:199, bod 29).
- 150 Preto bolo možné vylúčiť riziko vážnej a nenapraviteľnej ujmy v situácii, keď k zbaveniu poslanca Parlamentu imunity došlo v počiatočnom štádiu trestného konania vedeného proti nemu bez toho, aby bolo preukázané, že súčasný alebo očakávaný priebeh tohto konania by mohol konkrétne brániť výkonu úloh tohto poslanca, ako je jeho účasť na zasadnutiach, parlamentných cestách alebo vypracúvaní správ, a že záujmy spojené s riadnym fungovaním Parlamentu bránia akémukoľvek zásahu do výkonu jeho mandátu (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. marca 2012, Gollnisch/Parlament, C-569/11 P(R), neuvverejnené, EU:C:2012:199, bod 30).
- 151 Toto riešenie nemožno preniesť na situáciu, keď trestné konanie, ktoré odôvodnilo zbavenie poslaneckej imunity, už viedlo k vydaniu európskeho zatykača na dotknutých poslancov a k vydaniu zápisov o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely ich odovzdania.
- 152 Takto prijaté opatrenia môžu v prípade zbavenia parlamentnej imunity viesť v súlade s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a rozhodnutím 2007/533 k zatknutiu dotknutých poslancov Parlamentu a ich ďalšiemu zadržiavaniu, prípadne aj niekoľko týždňov, až do prijatia rozhodnutia o ich odovzdaní.
- 153 Takéto pozbavenie slobody, ktoré sa navyše môže opakovať pri viacerých príležitostiach a vyskytnúť sa vo viacerých členských štátoch, môže dotknutým poslancom Parlamentu brániť vo výkone činností spojených s výkonom ich mandátu, ako je účasť na parlamentných cestách alebo uskutočnenie ciest potrebných v súvislosti s vypracovaním správ, a teda narušiť riadne fungovanie Parlamentu. Vzhľadom na povahu činností poslanca Európskeho parlamentu a na skutočnosť, že môže byť vyzvaný na vykonávanie týchto činností v celej Európskej únii, existencia takejto prekážky výkonu mandátu poslanca musí byť preukázaná bez toho, aby osoba, ktorá sa jej dovoľáva, musela predložiť konkrétne informácie o skutočných činnostiach, ktoré by mohla byť povinná vykonávať v iných členských štátoch, ako sú štáty, v ktorých sa konajú parlamentné zasadnutia.
- 154 Treba dodať, že vzhľadom na to, že dotknutí poslanci Parlamentu, ak sa v takomto prípade nepozastaví účinnosť rozhodnutí o ich zbavení imunity, nebudú môcť v plnom rozsahu pokračovať vo výkone svojich funkcií poslancov Európskeho parlamentu až do konca svojho funkčného obdobia, ujma, ktorá im takto vznikne, bude nenapraviteľná (pozri analogicky uznesenie predsedu Súdneho dvora z 31. júla 2003, Le Pen/Parlament, C-208/03 P-R, EU:C:2003:424, bod 102).
- 155 V dôsledku toho treba konštatovať, že zatknutie poslanca a jeho zadržiavanie, ktoré môže trvať aj niekoľko týždňov, až do prijatia rozhodnutia o jeho vydaní, mu môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu.

- 156 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba návrh Parlamentu na nahradenie odôvodnenia zamietnuť.

O návrhu Španielskeho kráľovstva na nahradenie odôvodnenia

Argumentácia

- 157 Španielske kráľovstvo tvrdí, že bod 43 napadnutého uznesenia je poznačený nesprávnym právnym posúdením, pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti sporných rozhodnutí, a preto navrhuje, aby Súdny dvor nahradil odôvodnenie vypustením tohto bodu 43.
- 158 V zásade tvrdí, že podpredseda Všeobecného súdu prekročil funkciu sudcu rozhodujúceho o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tým, že prijal výklad sporných rozhodnutí, ktorý sa v podstate rovná rozhodnutiu o jednom z dôvodov uvedených odvolateľmi v ich žalobe o neplatnosť.
- 159 Subsidiárne Španielske kráľovstvo tvrdí, že spornými rozhodnutiami boli odvolatelia pozbavení imunity v celom rozsahu a nemožno sa domnievať, že by sa ešte mohli odvolávať na údajnú „cestovnú imunitu“, ktorá nie je v žiadnom prípade upravená Protokolom o výsadách a imunitách Európskej únie.
- 160 Okrem toho Španielske kráľovstvo tvrdí, že je potrebné zmeniť prvú vetu bodu 52 napadnutého uznesenia, keďže táto veta obsahuje nesprávny výklad jeho vyjadrenia ako vedľajšieho účastníka predloženého v prvostupňovom konaní.
- 161 Odvolatelia navrhujú, aby bol návrh Španielskeho kráľovstva na nahradenie odôvodnenia zamietnutý.

Posúdenie

- 162 Ako bolo pripomenuté v bode 145 tohto uznesenia, návrh na nahradenie odôvodnenia je prípustný len vtedy, ak je spôsobilý v prípade úspechu poskytnúť výhodu účastníkovi konania, ktorý ho podal.
- 163 V prejednávanej veci sa návrh Španielskeho kráľovstva na nahradenie dôvodov týka zrušenia bodu 43 napadnutého uznesenia a zmeny bodu 52 prvej vety tohto uznesenia.
- 164 Po prvé v bode 43 tohto uznesenia podpredseda Všeobecného súdu v podstate konštatoval, že sporné rozhodnutia nevedli k zbaveniu imunity priznanej článkom 9 druhým odsekom Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie. Z toho vyvodil, že odvolatelia sa nemôžu spoliehať na údajné riziko zatknutia pri ceste na zasadnutie Parlamentu v Štrasburgu alebo z nej.
- 165 Akékoľvek nahradenie odôvodnenia takto prijatého podpredsedom Všeobecného súdu by v tomto konaní neprinieslo Španielskemu kráľovstvu výhodu.

- 166 Domnievať sa, ako uvádza Španielske kráľovstvo, že sporné rozhodnutia úplne zbavili odvolateľov poslaneckej imunity, alebo prinajmenšom nevyklúčovali, že by mohli mať takýto účinok, by viedlo k záveru, že zatknutie odvolateľov je pravdepodobné aj na území Francúzskej republiky a že ujma, na ktorú sa môžu odvolávať, sa ešte viac zvyšuje tým, že sporné rozhodnutia môžu predstavovať prekážku ich účasti na parlamentných zasadnutiach.
- 167 Nahradenie odôvodnenia, ktoré navrhlo Španielske kráľovstvo, by však nemohlo kompenzovať chyby, ktorých sa Všeobecný súd dopustil v bodoch 44 a 45 napadnutého uznesenia.
- 168 Po druhé, pokiaľ ide o zmenu dôvodu uvedeného v bode 52 prvej vete napadnutého uznesenia, je potrebné konštatovať, že by tiež nemohla priniesť Španielskemu kráľovstvu výhodu.
- 169 Táto zmena by len umožnila opraviť chybu, ktorej sa údajne dopustil podpredseda Všeobecného súdu pri výklade písomných vyjadrení Španielskeho kráľovstva, ale nemala by žiadny vplyv na zistenie skutkového stavu v napadnutom uznesení ani na jeho kvalifikáciu.
- 170 Z toho vyplýva, že návrh Španielskeho kráľovstva na nahradenie odôvodnenia musí byť zamietnutý ako neprípustný, a preto musí byť napadnuté uznesenie zrušené v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné skúmať štvrtú a piatu časť druhého odvolacieho dôvodu.

O vzájomnom odvolaní

- 171 Keďže napadnuté uznesenie je zrušené v celom rozsahu, vzájomné odvolanie sa stalo bezpredmetným, a preto už nie je potrebné o ňom rozhodovať (pozri analogicky rozsudok z 25. januára 2022, Komisia/European Food a i., C-638/19 P, EU:C:2022:50, bod 148 a citovanú judikatúru).

O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného Všeobecnému súdu

- 172 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu, môže sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania umožňuje, alebo vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na odvolania podané podľa článku 57 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie (pozri v tomto zmysle uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. septembra 2020, Rada/Sharpston, C-424/20 P(R), neuvverejnené, EU:C:2020:705, bod 31 a citovanú judikatúru).
- 173 V prejednávanej veci má Súdny dvor k dispozícii informácie potrebné na to, aby mohol s konečnou platnosťou rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom odvolateľmi.
- 174 Pokiaľ sa účastníci konania mohli v konaní na prvom stupni v plnom rozsahu vyjadriť k trom podmienkam nariadenia predbežných opatrení, skutočnosť, že podpredseda Všeobecného súdu preskúmal iba jednu z týchto podmienok, nemôže brániť Súdnemu dvoru, aby sám vydal konečné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
- 175 Na tento účel treba pripomenúť, že článok 156 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí obsahovať predmet konania, okolnosti, ktoré spôsobujú naliehavosť veci, a skutkové a právne dôvody, ktoré *prima facie* odôvodňujú nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia. Podľa ustálenej judikatúry

Súdneho dvora teda súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, môže nariadiť odklad vykonateľnosti aktu alebo iné predbežné opatrenie, ak sa preukáže, že takéto opatrenie je *prima facie* skutkovo a právne odôvodnené (*fumus boni iuris*) a že je naliehavé, keďže na to, aby sa zabránilo vážnemu a nenapraviteľnému poškodeniu záujmov účastníka konania, ktorý podal návrh, musí byť vydané a vyvolať svoje účinky skôr, ako sa rozhodne vo veci samej. Tieto podmienky sú kumulatívne, takže návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí byť zamietnutý, ak niektorá z nich nie je splnená. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, musí tiež prípadne zvážiť dotknuté záujmy (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 16. júla 2021, Symrise/ECHA, C-282/21 P(R), neuvyverejnené, EU:C:2021:631, bod 26).

O prípustnosti žaloby vo veci samej

Argumentácia

- 176 Parlament vyjadruje „vážne pochybnosti“ o prípustnosti žaloby vo veci samej. Po prvé každý z troch odvolateľov má právo domáhať sa len zrušenia rozhodnutia, ktoré sa ho týka, a nie zrušenia rozhodnutí týkajúcich sa ostatných odvolateľov. Po druhé odvolatelia neuvádzajú, v akom rozsahu sa každý z ich žalobných dôvodov vzťahuje na každé z dotknutých rozhodnutí.

Posúdenie

- 177 Je potrebné pripomenúť, že otázka prípustnosti žaloby vo veci samej by sa nemala skúmať v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aby sa neprejudikovala podstata veci samej. Ak sa však tvrdí, že hlavná žaloba je zjavne neprípustná, je úlohou sudcu, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aby overil, či táto žaloba obsahuje *prima facie* dôvod na to, aby mohlo byť s dostatočnou pravdepodobnosťou konštatované, že je prípustná (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 26. júna 2003, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 R a C-217/03 R, EU:C:2003:385, bod 98).
- 178 V prejednávanej veci sa Parlament obmedzil len na „vážne pochybnosti“ o prípustnosti žaloby vo veci samej, ktoré sa v podstate týkajú skutočnosti, že žiaden z odvolateľov nie je oprávnený podať žalobu proti rozhodnutiam týkajúcim sa ostatných odvolateľov a na predloženie niektorých žalobných dôvodov v žalobe o neplatnosť.
- 179 Je teda zrejmé, že Parlament netvrdil, že žaloba vo veci samej je zjavne neprípustná, a že nepredložil ani žiadne dôkazy, ktoré by v rámci súhrnného preskúmania prípustnosti žaloby, ktoré patrí do právomoci súdu rozhodujúceho o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, umožnili konštatovať, že žaloba je pravdepodobne neprípustná v celom rozsahu.
- 180 Z toho vyplýva, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nemožno zamietnuť z dôvodu, že žaloba vo veci samej je neprípustná.

O fumus boni iuris

Argumentácia

- 181 Na preukázanie *fumus boni iuris* sa odvolatelia odvolávajú na osem žalobných dôvodov predložených na podporu žaloby vo veci samej.
- 182 Vo svojich tvrdeniach týkajúcich sa tretieho z týchto žalobných dôvodov, ktorý treba preskúmať ako prvý, odvolatelia okrem iného uvádzajú, že postup použitý na prijatie sporných rozhodnutí porušil zásadu nestrannosti vyplývajúcu z článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie v spojení s jej článkom 39 ods. 2 tejto Charty.
- 183 V bode 8 oznámenia pre poslancov parlamentného výboru pre právne veci z 19. novembra 2019, ktorým sa stanovujú zásady pre prípady imunity, sa uvádza, že pozícia spravodajcu sa bude medzi politickými skupinami striedať na rovnakom základe, ale vylučuje sa možnosť, aby spravodajca mohol byť členom tej istej politickej skupiny alebo mohol byť zvolený v tom istom členskom štáte ako poslanec, o ktorého imunite sa diskutuje.
- 184 Spravodajca pre sporné rozhodnutia však bol členom tej istej politickej skupiny ako politická strana VOX, ktorá v trestnom konaní proti odvolateľom vystupuje ako „žalobca z ľudu“. Tento spravodajca tiež predsedal zasadnutiu tejto politickej strany, na ktorom podporil heslo „Puigdemont do väzenia“.
- 185 Okrem toho predseda výboru JURI a politická strana, ku ktorej patrí, prejavili voči odvolateľom otvorené nepriateľstvo a presadzovali stratégiu, ktorá im zabránila zasadať v Parlamente po ich zvolení.
- 186 Parlament tvrdí, že konania týkajúce sa zbavenia imunity člena tejto inštitúcie majú politický charakter, a preto sa na ne nemôžu vzťahovať rovnaké pravidlá ako na disciplinárne alebo súdne konania. V dôsledku toho skutočnosť, že spravodajca a predseda výboru JURI patria do inej politickej skupiny, ako je politická skupina príslušného poslanca, sama osebe nepredstavuje porušenie zásady nestrannosti.
- 187 Z rovnakých dôvodov je irelevantná skutočnosť, že spravodajca a predseda výboru JURI údajne urobili politické vyhlásenia, ktoré sa líšili od politického programu, ktorý presadzovali odvolatelia. Navyše tvrdenia odvolateľov v tomto smere nie sú podložené hmatateľnými dôkazmi.

Posúdenie

- 188 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* splnená, ak sa aspoň jeden z dôvodov, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ predbežného opatrenia na podporu žaloby vo veci samej, *prima facie* nezdá byť nedôvodný. Je to tak najmä vtedy, ak jeden z uvádzaných dôvodov odhaľuje existenciu zložitých právnych otázok, ktorých riešenie nie je bezprostredne zrejmé, a preto si vyžaduje podrobné preskúmanie, ktoré nemôže vykonať súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale musí byť predmetom konania vo veci samej, alebo ak z diskusie účastníkov konania o otázkach vyplýva, že existuje závažný právny spor, ktorého riešenie nie je bezprostredne zrejmé (uznesenie zo 17. decembra 2018, Komisia/Poľsko, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, bod 30 a citovaná judikatúra).

- 189 Účastníci konania sa v prvom rade nezhodujú v otázke uplatniteľnosti zásady nestrannosti na spravodajcu a predsedu výboru JURI v rámci konania o návrhu na zbavenie imunity poslanca Parlamentu.
- 190 V tejto súvislosti treba poznamenať, že túto právnu otázku ešte Súdny dvor neriešil.
- 191 Okrem toho uplatnenie všetkých procesných požiadaviek, ktorými sa všeobecne riadi správne konanie, na takéto konanie nemožno vzhľadom na výsostne politickú povahu parlamentného konania považovať za *prima facie* zrejmé.
- 192 Ak však rozhodnutie o zbavení poslanca imunity zbavuje tohto poslanca podstatného prvku štatútu poslanca Európskeho parlamentu, ktorý členovia tejto inštitúcie požívajú rovnako počas celého trvania funkčného obdobia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, bod 78), postup, ktorý môže viesť k prijatiu takéhoto rozhodnutia, musí nevyhnutne zabezpečiť, že príslušný poslanec Európskeho parlamentu má dostatočné individuálne záruky.
- 193 Okrem toho článok 41 ods. 1 Charty základných práv stanovuje, že každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Európskej únie vybavovali jeho záležitosti nestranne bez toho, aby sa rozlišovalo medzi dotknutými inštitúciami alebo postupmi, akým sa tieto záležitosti vybavujú.
- 194 Hoci uplatnenie tohto ustanovenia na konanie týkajúce sa uvoľnenia miesta v Parlamente z dôvodu pozbavenia mandátu člena tejto inštitúcie bolo skutočne vylúčené, toto riešenie nevychádzalo z politickej povahy tohto konania, ale z úplnej absencie diskrečnej právomoci Parlamentu v rámci tohto konania (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 8. októbra 2020, Junqueras i Vies/Parlament, C-201/20 P(R), neuvverejnené, EU:C:2020:818, body 93 a 94).
- 195 Vzhľadom na to, že ani Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie, ani Rokovací poriadok Parlamentu presne nevymedzujú prípady, v ktorých je potrebné zbaviť člena tejto inštitúcie imunity, Parlament má *a priori* širokú diskrečnú právomoc pri rozhodovaní o návrhu na zbavenie imunity jedného z jeho členov.
- 196 Zásada uvedená v bode 8 oznámenia členom parlamentného výboru pre právne veci uvedeného v bode 183 tohto uznesenia, podľa ktorej spravodajca nesmie patriť k tej istej politickej skupine alebo byť zvolený v tom istom štáte ako poslanec, o ktorého imunitu ide, má navyše tendenciu potvrdiť, že postupy Parlamentu majú za cieľ zabezpečiť prinajmenšom určitý stupeň nestrannosti spravodajcu.
- 197 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba konštatovať, že uplatniteľnosť zásady nestrannosti na spravodajcu a predsedu výboru JURI v rámci konania o návrhu na zbavenie imunity poslanca Parlamentu predstavuje otázku, v ktorej existuje závažný právny spor, ktorého riešenie nie je zrejmé.
- 198 Po druhé, ak by sa takáto uplatniteľnosť preukázala, preskúmanie tretieho žalobného dôvodu vo veci samej by zahŕňalo určenie, či dôkazy predložené odvolateľmi postačujú na preukázanie porušenia zásady nestrannosti.
- 199 V súlade s touto zásadou sú inštitúcie, orgány a agentúry Európskej únie povinné dodržiavať obe zložky požiadavky nestrannosti, ktorými sú na jednej strane subjektívna nestrannosť, na základe ktorej žiadny člen dotknutej inštitúcie nesmie prejavovať zaujatosť alebo osobnú predpojatosť,

a na druhej strane objektívna nestrannosť, v rámci ktorej musia existovať dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek legitímnych pochybností o možnej zaujatosti dotknutého orgánu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 112 a citovanú judikatúru).

- 200 V tomto prípade správanie spravodajcu a predsedu výboru JURI, na ktoré sa odvolávajú odvolatelia, na prvý pohľad preukazuje zaujatosť alebo osobnú predpojatosť voči nim.
- 201 Prináleží však súdu rozhodujúcemu vo veci samej, aby posúdil, či je toto správanie skutočne preukázané, pokiaľ Parlament tvrdí, že dokumenty predložené odvolateľmi to nepreukazujú, avšak bez toho, aby poprel existenciu tohto správania.
- 202 Okrem toho je nesporné, že politická strana VOX sa dostala do veľmi osobitej situácie, keďže je priamo zapojená do trestného konania vedeného proti odvolateľom a na tomto základe sa priamo zúčastňuje na prejudiciálnom konaní vo veci C-158/21.
- 203 Podobne, ako sa uvádza v prílohách k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, z uznesenia z 19. novembra 2020, Buxadé Villalba a i./Parlament (T-32/20, neuvverejnené, EU:T:2020:552), vyplýva, že poslanci Parlamentu patriaci k tejto strane podali na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť potvrdenia Parlamentu o zvolení dvoch z odvolateľov za poslancov Európskeho parlamentu.
- 204 Za týchto okolností nemožno po súhrnnom preskúmaní, ktoré prináleží vykonať sudcovi rozhodujúcemu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vylúčiť, že skutočnosť, že spravodajca patrí k politickej skupine, v ktorej sedia poslanci Európskeho parlamentu z politickej strany VOX, môže vyvolať legitímnu pochybnosť o možnej zaujatosti voči odvolateľom.
- 205 Bez toho, aby sa v tomto štádiu rozhodovalo o dôvodnosti tretieho žalobného dôvodu, čo prináleží výlučne súdu rozhodujúcemu vo veci samej, je zrejmé, že tento dôvod nemožno považovať za nedostatočne závažný.
- 206 Vzhľadom na to, že tento žalobný dôvod môže v prípade, ak ho uzná súd rozhodujúci vo veci samej, viesť k zrušeniu sporných rozhodnutí, treba konštatovať, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* je splnená.

O naliehavosti

Argumentácia

- 207 Aby sa preukázalo, že podmienka týkajúca sa naliehavosti je splnená, odvolatelia tvrdia, že ich pravdepodobné zatknutie, po ktorom by prípadne nasledovalo ich odovzdanie španielskym orgánom, by im spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu tým, že by narušilo ich právo vykonávať funkciu poslancov Európskeho parlamentu.
- 208 Kombinácia sporných rozhodnutí na jednej strane a európskych zatykačov a zápisov v SIS II vydaných proti nim na strane druhej vystavuje odvolateľov vysokému riziku zatknutia a odovzdania španielskym orgánom z dôvodu povinností, ktoré tieto európske zatykače a zápisy ukladajú orgánom všetkých členských štátov. Toto riziko by sa mohlo prejaviť počas cesty do

Štrasburgu s cieľom zúčastniť sa na parlamentných zasadnutiach, ale aj počas početných činností, ktoré sú odvolatelia povinní vykonávať v celej Európskej únii ako poslanci Európskeho parlamentu.

- 209 Hoci pán Puigdemont i Casamajó mohol v minulosti cestovať do niekoľkých členských štátov bez toho, aby bol zatknutý, túto situáciu vysvetľuje skutočnosť, že sa naňho od októbra 2017 do jeho zvolenia do Európskeho parlamentu nevzťahoval európsky zatykač. V čase, kým bol na neho vydaný európsky zatykač, vycestoval do iného členského štátu ako do Belgického kráľovstva až v marci 2018, čo vysvetľuje, prečo ho potom nemecké orgány zatkli.
- 210 Tvrdenie Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého je výkon európskeho zatykača pozastavený, pretože Tribunal Supremo (Najvyšší súd) predložil Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania, musí byť navyše zamietnuté. Takéto pozastavenie totiž nevyplýva z judikatúry Súdneho dvora a španielske orgány sa rozhodli ponechať zápisy v SIS II, čím demonštrujú, že sa stále snažia dosiahnuť výkon európskych zatykačov vydaných na odvolateľov.
- 211 Napokon odvolatelia tvrdia, že akékoľvek zrušenie sporných rozhodnutí by nastalo príliš neskoro na to, aby ich ochránilo pred rizikom, na ktoré sa odvolávajú, a preto by nestačilo na to, aby im umožnilo vykonávať ich mandáty poslancov Európskeho parlamentu.
- 212 Parlament v prvom rade tvrdí, že sporné rozhodnutia nie sú rozhodujúcou príčinou ujmy uvádzanej odvolateľmi. Táto ujma vyplýva z rozhodnutí prijatých španielskymi orgánmi, keďže sporné rozhodnutia len odstraňujú jednu z procesných prekážok výkonu týchto rozhodnutí.
- 213 Po druhé Parlament tvrdí, že situácia v Belgicku má osobitný význam, keďže (i) najmenej dvaja z odvolateľov tam zrejme majú bydlisko, a (ii) poslanci Európskeho parlamentu tam čiastočne pracujú. Belgické súdne orgány však dôsledne odmietali definitívne vykonanie európskych zatýkacích rozkazov vydaných na odvolateľov, a to ešte predtým, ako im bola udelená parlamentná imunita, a na ďalšie osoby hľadané pre súvisiace trestné činy. Zmena postoja týchto súdnych orgánov je veľmi nepravdepodobná, kým Súdny dvor nerozhodne vo veci C-158/21.
- 214 Po tretie, hoci sporné rozhodnutia nemajú v Španielsku žiadny účinok, odvolatelia nepreukazujú, že by ich v skutočnosti mohli zatknúť a odovzdať španielskym orgánom iné členské štáty ako Belgické kráľovstvo, hoci pravidelne cestujú v rámci Európskej únie. Nie je preukázaná ani súvislosť medzi ich prípadnými cestami do iných členských štátov, ako je Belgické kráľovstvo, a ich funkciou poslancov Európskeho parlamentu. Najmä vzhľadom na to, že neboli zbavení imunity ustanovenej v článku 9 druhom odseku Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie, môžu slobodne cestovať do Štrasburgu, aby sa zúčastnili na parlamentných zasadnutiach.
- 215 Po štvrté riadny priebeh súdneho konania v členskom štáte nemôže v žiadnom prípade predstavovať formu vážnej a nenapraviteľnej ujmy.
- 216 Španielske kráľovstvo tvrdí, že sporné rozhodnutia nepredstavujú rozhodujúcu príčinu ujmy tvrdenej odvolateľmi. Okrem toho, keďže odvolatelia majú bydlisko v Belgicku a na výkon svojich mandátov musia cestovať do Bruselu (Belgicko) a Štrasburgu, nie je zrejmé, že by výkon ich mandátov ako poslancov Európskeho parlamentu mohol byť sťažený ich prípadným zadržaním v Španielsku.

217 Okrem toho sa zdá, že žiadny členský štát nezačal konanie na vykonanie európskych zatykačov vydaných na odvolateľov. Je veľmi nepravdepodobné, že členský štát vykoná tieto európske zatykače, kým bude prebiehať prejudiciálne konanie vo veci C-158/21. Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ vedie k prerušeniu vnútroštátneho konania vrátane konania o rozhodnutí o týchto európskych zatykačoch.

Posúdenie

- 218 Ako bolo zdôraznené v bode 75 tohto uznesenia, naliehavosť treba posudzovať vo svetle potreby predbežného opatrenia, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme pre účastníka konania, ktorý žiada o nariadenie predbežného opatrenia. Je na tomto účastníkovi konania, aby preukázal, že nemôže čakať na výsledok sporu vo veci samej bez toho, aby utrpel takúto ujmu. Hoci je pravda, že na preukázanie existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy nie je potrebné, aby vznik a bezprostrednosť ujmy boli preukázané s absolútnou istotou, ale stačí preukázať, že ujma je predvídateľná s dostatočnou mierou pravdepodobnosti, účastník konania, ktorý žiada o nariadenie predbežného opatrenia, je napriek tomu povinný preukázať skutočnosti, ktoré tvoria základ jeho tvrdenia, že vážna a nenapraviteľná ujma je pravdepodobná.
- 219 V prejednáwanej veci je nesporné, že na každého odvolateľa je španielskymi súdnymi orgánmi vydaný európsky zatykač a že sa na nich vzťahujú zápisy o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely ich odovzdania.
- 220 Z bodov 88 až 92 tohto uznesenia vyplýva, že vydanie európskeho zatykača justičným orgánom členského štátu si okrem iného vyžaduje, aby ostatné členské štáty vyžiadajú osobu zatkli a rozhodli, či by mala zostať vo väzbe až do rozhodnutia o odovzdaní.
- 221 Podobne z bodov 121 až 125 tohto uznesenia vyplýva, že existencia zápisu v SIS II o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely odovzdania vo všeobecnosti sama osebe zahŕňa povinnosť zatknúť osoby, na ktoré sa takéto zápisy vzťahujú, pokiaľ tieto zápisy neboli označené indikátorom nevykonateľnosti.
- 222 Európsky zatykač okrem toho zahŕňa nielen povinnosť zatknúť vyžiadajú osobu, ale aj povinnosť odovzdať túto osobu vydávajúcemu súdnemu orgánu.
- 223 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora teda vyplýva, že rámcové rozhodnutie 2002/584 zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona usiluje o zjednodušenie a zrýchlenie súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Úniu, a to stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeným na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi [rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 37 a citovaná judikatúra].
- 224 V oblasti upravenej rámcovým rozhodnutím 2002/584 je zásada vzájomného uznávania, ktorá predstavuje – ako okrem iného vyplýva z odôvodnenia 6 tohto rámcového rozhodnutia – „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach, vyjadrená v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia [rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 38 a citovaná judikatúra].

- 225 Z toho vyplýva, že vykonávajúce súdne orgány môžu v zásade odmietnuť vykonať takýto zatykač len z dôvodov nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v rámcovom rozhodnutí 2002/584, a že výkon európskeho zatykača možno podriadiť iba podmienkam, ktoré sú taxatívne stanovené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia. V dôsledku toho platí, že zatiaľ čo vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu, odmietnutie vykonania je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne [rozsudok zo 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Nezávislosť vydávajúceho súdneho orgánu), C-354/20 PPU a C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, bod 37 a citovaná judikatúra].
- 226 Ani Parlament, ani Španielske kráľovstvo netvrdia, že vykonanie sporných európskych zatykačov by malo byť odmietnuté na základe dôvodov nevykonania uvedených v rámcovom rozhodnutí 2002/584, alebo že zápisy v SIS II boli označené.
- 227 Netvrdí sa a ani *a fortiori* nepreukazuje, že rámcové rozhodnutie 2002/584 a rozhodnutie 2007/533 členské štáty vo všeobecnosti neuplatňujú.
- 228 Hoci Parlament napriek tomu tvrdí, že členské štáty sa zjavne zdráhajú konať v súlade s európskymi zatykačmi vydanými na odvolateľov, pričom sa odvoláva na skutočnosť, že pán Puigdemont i Casamajó cestoval do niekoľkých členských štátov bez toho, aby bol zatknutý, hoci nepožíval parlamentnú imunitu, treba konštatovať, že toto tvrdenie nie je podložené žiadnymi dôkazmi a odvolatelia ho formálne spochybňujú.
- 229 Rovnako skutočnosť, že belgické orgány neodovzdali odvolateľov španielskym orgánom, nemožno použiť na vylúčenie vysokej pravdepodobnosti ich zatknutia z dôvodov uvedených v bode 131 tohto uznesenia.
- 230 Tvrdenie predložené Španielskym kráľovstvom, že ujma uvedená odvolateľmi nemôže vzniknúť z dôvodu pozastavenia výkonu na nich vydaných európskych zatykačov, ktoré vyplýva z podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-158/21, treba tiež zamietnuť.
- 231 Z článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že vnútroštátny súd, ktorý Súdnemu dvoru predloží návrh na začatie prejudiciálneho konania, prerušuje konanie vo veci samej.
- 232 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-158/21 však vyplýva, že cieľom tohto návrhu je zistiť, či európske zatykače vydané Tribunal Supremo (Najvyšší súd) na viaceré vyžiadané osoby vrátane odvolateľov musia byť zachované alebo zrušené, a konkrétnejšie v prípade odvolateľov identifikovať dodatočné informácie, ktoré by sa mali zaslať vykonávajúcim súdnym orgánom s cieľom uľahčiť ich odovzdanie.
- 233 Z toho vyplýva, že rozhodnutie o prerušení konania vo veci samej vo veci C-158/21 znamená, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd) nemá v úmysle rozhodnúť pred odpoveďou Súdneho dvora na prejudiciálne otázky o tom, či európske zatykače vydané na odvolateľov budú zachované alebo zrušené.
- 234 Pri absencii formálneho rozhodnutia Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v tejto súvislosti sa však nemožno domnievať, že tento súd mal v úmysle spochybniť už vydané európske zatykače alebo pozastaviť ich výkon. Takéto pozastavenie, ktoré navyše nie je upravené v rámcovom rozhodnutí 2002/584, nemôže vyplývať priamo z článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý

v žiadnom prípade nestanovuje, že uplatňovanie prijatých opatrení vnútroštátnym súdom vo veci samej pred podaním návrhu na začatie prejudiciálneho konania je nevyhnutne pozastavené až do vydania prejudiciálneho rozhodnutia.

- 235 Preto je potrebné konštatovať, že odvolatelia z právneho hľadiska dostatočne preukázali, že ich zatknutie a odovzdanie španielskym orgánom je predvídateľné s dostatočnou mierou pravdepodobnosti, ak sa výkon sporných rozhodnutí neodloží.
- 236 Z úvah uvedených v bodoch 149 až 155 tohto uznesenia vyplýva, že akékoľvek zatknutie odvolateľov na základe európskeho zatykača alebo zápisu o osobách hľadaných v súvislosti so zatknutím na účely ich odovzdania by im mohlo spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu. To isté by *a fortiori* platilo pre vydanie odvolateľov španielskym orgánom, čo by mohlo viesť k dlhodobému odňatiu slobody.
- 237 Treba tiež dodať, že tvrdenie Parlamentu a Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého nie je splnená podmienka týkajúca sa naliehavosti z dôvodu, že sporné rozhodnutia nie sú rozhodujúcou príčinou ujmy, ktorú môžu utpieť odvolatelia, musí byť odmietnuté.
- 238 Je pravda, že ak sa požaduje odklad výkonu aktu, nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia je odôvodnené len vtedy, ak sporný akt predstavuje rozhodujúcu príčinu údajnej vážnej a nenapraviteľnej ujmy (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 17. decembra 2020, Anglo Austrian AAB a Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB, C-114/20 P(R), neuvverejnené, EU:C:2020:1059, bod 54 a citovaná judikatúra).
- 239 Z tejto judikatúry vyplýva, že odklad výkonu aktu nemožno nariadiť, ak je údajná ujma v podstate spôsobená faktormi nezávislými od tohto aktu a rozhodujúci podiel aktu na vzniku tejto ujmy nebol preukázaný. V takom prípade nemožno tento odklad výkonu považovať za vhodný na zabránenie vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorá by vznikla účastníkovi, ktorý sa ho domáha.
- 240 V prejednávanej veci predstavovala parlamentná imunita, ktorú požívali odvolatelia pred prijatím sporných rozhodnutí, neprekonateľnú prekážku ich zatknutia a odovzdania na základe európskych zatykačov, ktoré boli na nich vydané, a zápisov v SIS II. Z toho vyplýva, že sporné rozhodnutia sú nevyhnutnou podmienkou vzniku ujmy, na ktorú sa odvolatelia odvolávajú, a že v prípade odkladu výkonu týchto rozhodnutí možno vzniku tejto ujmy predísť.
- 241 V dôsledku toho treba konštatovať, že odvolatelia preukázali, že podmienka týkajúca sa naliehavosti bola splnená.

O rovnováhe záujmov

Argumentácia

- 242 Odvolatelia tvrdia, že je vo verejnom záujme, aby (i) zloženie Parlamentu odrážalo slobodné vyjadrenie rozhodnutí občanov Európskej únie, pokiaľ ide o osoby, ktorými chcú byť zastúpení, a (ii) aby jeho členovia mohli vykonávať svoje povinnosti počas celého funkčného obdobia. Z toho vyplýva, že verejný záujem a záujem odvolateľov týkajúci sa najmä ich osobnej slobody a slobody pohybu, sa zhodujú.

- 243 Okrem toho zrušenie sporných rozhodnutí by neumožnilo zvrátiť situáciu vyplývajúcu z ich uplatnenia, pretože ak by boli odvolatelia odovzdaní španielskym orgánom, už by ich nechránila imunita stanovená v písm. b) prvého odseku článku 9 Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie.
- 244 Okrem toho jediným účinkom vydania požadovaného predbežného opatrenia by bolo oddialenie ďalšieho výkonu európskych zatykačov vydaných na odvolateľov, ktorý sa už oddialil z dôvodu dvojnásobného zrušenia európskych zatykačov, ktoré boli na nich predtým vydané, a z dôvodu dlhého obdobia, ktoré uplynulo, kým boli vydané nové európske zatykače.
- 245 Parlament tvrdí, že účelom parlamentných imunit nie je oddialiť vnútroštátne súdne konania alebo ponúknuť poslancom Európskeho parlamentu spôsob, ako sa vyhnúť spravodlivosti, ale zabezpečiť nezávislosť Parlamentu.
- 246 V súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 ZEÚ je potrebné zohľadniť ústavné záujmy Španielskeho kráľovstva. Keďže Parlament jednoznačne rozhodol o zbavení odvolateľov imunity, trestné konanie začaté v tomto členskom štáte by nezasahovalo do inštitucionálnych práv Parlamentu.
- 247 Španielske kráľovstvo tvrdí, že vydanie navrhovaného predbežného opatrenia by spochybnilo rovnováhu záujmov stanovenú v rozsudku z 19. decembra 2019, *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115). Z bodov 91 až 94 tohto rozsudku vyplýva, že príslušný vnútroštátny súd môže rozhodnúť o zachovaní už prijatých opatrení týkajúcich sa zadržania a požiadať o zbavenie imunity dotknutých poslancov Európskeho parlamentu. V tomto kontexte by po tom, ako Parlament povolil zbavenie tejto imunity, pozastavenie výkonu jeho rozhodnutia znamenalo nadmerné obetovanie záujmov spravodlivosti a dodržiavania zásad právneho štátu na účel konania, ktoré zjavne predchádzalo zvoleniu odvolateľov do Parlamentu, a nesúvisí s ním.

Posúdenie

- 248 Je zrejmé, že vo väčšine konaní o nariadení predbežného opatrenia rozhodnutie o udelení alebo zamietnutí požadovaného odkladu vykonateľnosti môže mať do určitej miery určité konečné účinky a je úlohou súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aby zvážil riziká spojené s každým z možných riešení. V praxi to zahŕňa najmä preskúmanie, či záujem navrhovateľa predbežného opatrenia na dosiahnutí odkladu vykonateľnosti napadnutého aktu prevažuje nad záujmom na okamžitom vykonaní tohto aktu. V rámci tohto skúmania je potrebné určiť, či by prípadné zrušenie tohto aktu rozsudkom vo veci samej umožnilo zvrátiť situáciu, ktorá by nastala jeho okamžitým vykonaním, a naopak, či by pozastavenie jeho účinnosti mohlo brániť cieľom sledovaným napadnutým aktom v prípade zamietnutia žaloby vo veci samej (pozri v tomto zmysle uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. januára 2018, *Komisia/RW*, C-442/17 P(R), neuvverejnené, EU:C:2018:6, bod 60, a uznesenie z 8. apríla 2020, *Komisia/Poľsko*, C-791/19 R, EU:C:2020:277, bod 104 a citovanú judikatúru).
- 249 Pokiaľ ide v prvom rade o záujem na nariadení navrhovaných predbežných opatrení, z preskúmania podmienky týkajúcej sa naliehavosti vyplýva, že ak sa výkon sporných rozhodnutí neodloží, odvolatelia už nemusia byť schopní efektívne vykonávať svoje funkcie poslancov Európskeho parlamentu.
- 250 V tejto súvislosti treba mať na pamäti, že podľa článku 10 ods. 1 ZEÚ je fungovanie Únie založené na zastupiteľskej demokracii, ktorá konkretizuje hodnotu demokracie uvedenú v článku 2 ZEÚ. Na implementáciu tejto zásady sa v článku 14 ods. 3 ZEÚ stanovuje, že poslanci Európskeho

parlamentu sú volení vo všeobecných, priamych a slobodných voľbách tajným hlasovaním na volebné obdobie piatich rokov (rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, body 63 a 64).

- 251 V tejto súvislosti majú imunity priznané v rovnakom rozsahu poslancom Parlamentu počas celého trvania zasadnutí daného volebného obdobia najmä umožniť im plniť ich úlohy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, body 76 a 78).
- 252 Účelom týchto imunit je tiež v súlade so zásadou reprezentatívnej demokracie zabezpečiť, aby zloženie Parlamentu verne a úplne odrážalo slobodné vyjadrenie voľby občanov Európskej únie prostredníctvom všeobecných a priamych volieb, pokiaľ ide o osoby, ktorými chcú byť zastupovaní počas daného obdobia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, body 82 a 83).
- 253 Z toho vyplýva, že zbavenie imunity poslanca Parlamentu, ak by bolo vykonané nesprávne a viedlo by k jeho zatknutiu alebo zadržaniu, by mohlo narušiť riadne fungovanie reprezentatívnej demokracie v Európskej únii.
- 254 Skutočnosť, že Parlament spornými rozhodnutiami usúdil, že odvolateľov možno zbaviť imunity, nemôže preukázať, že okamžitá vykonateľnosť týchto rozhodnutí by nebránila riadnemu fungovaniu tohto orgánu, keďže (i) cieľom žaloby vo veci samej je posúdiť zákonnosť týchto rozhodnutí, a (ii) táto žaloba je založená aspoň na jednom dôvode, ktorý *prima facie* nie je nepodstatný.
- 255 Na druhej strane pri zvažovaní relevantných záujmov nie je potrebné zohľadniť záujem na zachovaní osobnej slobody a slobody pohybu odvolateľov, keďže, ako bolo zdôraznené v bode 149 tohto uznesenia, poslanec Parlamentu, ktorý čelí rozhodnutiu o zbavení imunity, sa môže užitočne odvolávať len na skutočnosť, že toto rozhodnutie by poškodilo tak jeho právo slobodne vykonávať svoj mandát, ako aj na riadny chod Parlamentu.
- 256 Po druhé, pokiaľ ide o záujem spojený s okamžitým výkonom sporných rozhodnutí, je potrebné zdôrazniť, že odklad výkonu týchto rozhodnutí môže brániť vedeniu súdneho konania začatého španielskymi orgánmi proti odvolateľom tým, že zabránili ich odovzdaniu týmto orgánom.
- 257 Na rozdiel od tvrdení Parlamentu však tento okamžitý výkon nie je nevyhnutný na zabezpečenie súladu s článkom 4 ods. 2 ZEÚ, keďže parlamentná imunita nijako nespochybňuje právo členských štátov začať trestné konanie v rámci vymedzenom ich právnym poriadkom, ale len zabezpečuje rovnováhu medzi touto možnosťou a zásadou reprezentatívnej demokracie stanovenou v článku 10 ods. 1 ZEÚ.
- 258 Po tretie, pokiaľ ide o situáciu, ktorá nastane v dôsledku preskúmania žaloby vo veci samej, je potrebné uviesť, že prípadné zrušenie sporných rozhodnutí by nemohlo zvrátiť situáciu, ktorá by nastala ich okamžitým vykonaním, keďže k takémuto zrušeniu by došlo príliš neskoro na to, aby sa zabránilo tomu, že dotknutí poslanci nemohli v plnej miere vykonávať svoje funkcie počas podstatnej časti svojho funkčného obdobia.
- 259 Okrem toho, ak by boli odvolatelia odovzdaní španielskym orgánom, následné obnovenie ich imunity podľa článku 9 prvého odseku písm. b) Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie by nemalo žiadny praktický účinok, keďže túto imunitu odvolatelia na španielskom území nepoživajú.

- 260 Naopak v prípade, že žaloba vo veci samej bude nakoniec zamietnutá, zo spisov, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, nevyplýva, že by prietahy vo vedení trestného konania proti odvolateľom v dôsledku pozastavenia výkonu sporných rozhodnutí boli také, že by bránili dokončeniu tohto konania.
- 261 Treba tiež uviesť, že toto konanie prebieha od roku 2017 a že Španielske kráľovstvo nespochybnilo tvrdenie odvolateľov, že dĺžka tohto konania je čiastočne spôsobená tým, že európske zatykače, ktoré boli na nich predtým vydané, boli v dvoch prípadoch zrušené a že pred vydaním nových európskych zatykačov uplynulo dlhé obdobie.
- 262 Okrem toho, keďže vydanie požadovaných predbežných opatrení by znamenalo len dočasné obnovenie poslaneckej imunity odvolateľov, v konečnom dôsledku by neznamenal nič iné, než že by sa na obmedzené obdobie zachoval *status quo*, ktorý existuje už niekoľko rokov (pozri analogicky uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisia, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, bod 114).
- 263 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa rovnováha záujmov prikláňa v prospech vyhovenia návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré podali odvolatelia.
- 264 Za týchto podmienok je potrebné pozastaviť výkon sporných rozhodnutí.

O trovách

- 265 V súlade s článkom 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania.
- 266 Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na konanie o odvolaní uplatní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to navrhol účastník konania, ktorý vo veci uspel. Napriek tomu, že Parlament a Španielske kráľovstvo nemali vo veci úspech, odvolatelia nepožiadali o náhradu trov konania. Každý z účastníkov konania preto znáša svoje vlastné trovy konania o odvolaní.
- 267 Pokiaľ ide o trovy konania týkajúce sa vzájomného odvolania podaného Španielskym kráľovstvom, podľa článku 142 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý sa na konanie o odvolaní uplatní na základe článku 184 tohto poriadku, ak Súdny dvor konanie vo veci samej zastaví, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy. V prejednávanej veci, keďže v dôsledku zrušenia napadnutého uznesenia na základe odvolania podaného odvolateľmi nie je potrebné rozhodnúť o vzájomnom odvolaní, je opodstatnené rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.
- 268 Pokiaľ ide o trovy konania v prvom stupni, je vhodné rozhodnúť na jednej strane v súlade s článkom 137 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý sa na odvolacie konanie uplatní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, že o trovách konania vzniknutých Parlamentu a odvolateľom sa rozhodne neskôr.

269 Na druhej strane podľa článku 140 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho Španielske kráľovstvo ako vedľajší účastník v prvostupňovom konaní znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s prvostupňovým konaním.

Z týchto dôvodov podpredseda Súdneho dvora nariadil:

- 1. Uznesenie podpredsedu Všeobecného súdu Európskej únie z 30. júla 2021, Puigdemont i Casamajó a i./Parlament (T-272/21 R, neverejnené, EU:T:2021:497), sa zrušuje.**
- 2. Výkon rozhodnutí Európskeho parlamentu P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 a P9_TA(2021)0061 z 9. marca 2021 o návrhoch, aby boli pán Carles Puigdemont i Casamajó, pán Antoni Comín i Oliveres a pani Clara Ponsatí i Obiols zbavení imunity, sa pozastavuje.**
- 3. Pán Puigdemont i Casamajó, pán Comín i Oliveres, pani Ponsatí i Obiols a Európsky parlament znášajú svoje vlastné trovy odvolacieho konania.**
- 4. O trovách konania, ktoré vynaložili pán Puigdemont i Casamajó, pán Comín i Oliveres, pani Ponsatí i Obiols a Európsky parlament v prvostupňovom konaní, sa rozhodne neskôr.**
- 5. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.**

Podpisy